

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 53.

Vydána dne 19. srpna 1938.

Cena: Kč 4.80.

Obsah: 163. Nařízení, jímž se vydává železniční přepravní řád.

163.

Vládní nařízení
ze dne 29. července 1938,
jímž se vydává železniční přepravní řád.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 85, odst. 1 zákona ze dne 20. května 1937, č. 86 Sb. z. a n., o drahách (železničního zákona):

Čl. I.

Podmínky, za kterých železniční podniky provádějí vnitrozemskou přepravu, stanoví železniční přepravní řád (ž. p. ř.), připojený k tomuto nařízení.

Čl. II.

Pro železniční smlouvy přepravní, které budou sjednány ve vnitrozemské přepravě před účinností připojeného ž. p. ř., ale splněny v době jeho účinnosti, platí předpisy platné v den sjednání přepravní smlouvy.

Čl. III.

Dnem účinnosti tohoto nařízení pozbývá účinnosti vládní nařízení ze dne 17. července 1928, č. 144 Sb. z. a n., i s připojeným k němu železničním přepravním řádem kromě jeho přílohy A.

Čl. IV.

Toto nařízení i s připojeným ž. p. ř. nabývá účinnosti dnem 1. října 1938; provede je ministr železnic.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Ing. Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Ing. Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Ježek v. r.
Mlčoch v. r.	Tučný v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

Železniční přepravní řád (ž. p. ř.).

DÍL I.

Všeobecná ustanovení.

Čl. 1. Rozsah platnosti železničního přepravního řádu.

§ 1. — Železniční přepravní řád (zkratka ž. p. ř.) platí pro veřejnou přepravu na všech drahách v republice Československé; pro veřejnou přepravu na drobných drahách a na drahách pro omezenou přepravu veřejnou neplatí, jsou-li tyto přepravy upraveny zvláštními ustanoveními.

§ 2. — Pro mezinárodní přepravu platí v rozsahu podle § 1 jen potud, pokud není upravena zvláštními ustanoveními.

Čl. 2. Účast jiných podniků než železnic.

Vzájemná přeprava, při které se účastní železniční podnik spolu s jiným podnikem pro veřejnou přepravu, bude upravena přímými tarify podle tohoto řádu s odchylkami, které vyplývají z různosti přepravy; tyto odchylky však nesmějí měnit ustanovení tohoto řádu o odpovědnosti.

Čl. 3. Doplnující ustanovení.
O d c h y l k y.

§ 1. — Železnice může vydávati doplňující ustanovení po schválení dozorcím úřadem.

§ 2. — Hledíc ke zvláštním poměrům může dozorcí úřad schváliti odchylky od ustanovení tohoto řádu pro některé trati, stanice, vlaky, vozidla, přepravy nebo předměty, jakož i způsoby výpravní; tyto odchylky však nesmějí měnit ustanovení tohoto řádu o odpovědnosti.

§ 3. — Mají-li doplňující ustanovení a odchylky nabýti platnosti, musí býti pojaty do tarifu. I jich schválení musí býti z tarifu zřejmé.

Čl. 4. Přepravní povinnost.

§ 1. — Železnice je povinna provést přepravu:

a) je-li vyhověno přepravním podmínkám, zejména mají-li stanice (pobočné výpravní), v kterých se má přepravní smlouva sjednat a skončit, dostatečnou oprávněnost výpravní, kterou určuje tarif;

b) je-li přeprava možná pravidelnými prostředky přepravními;

c) není-li přeprava zakázána zákonnými ustanoveními neb opatřeními úřadů, učiněnými z důvodů veřejného pořádku;

d) nebrání-li přepravě okolnosti, které železnice nemohla odvrátit a které zdolati nebylo v její moci.

§ 2. — Železnice je povinna přijímat předměty, které mohou býti nakládány, překládány nebo vykládány pouze zvláštními zařízeními, jen tehdy, jsou-li ve stanicích, v kterých mají býti vykonány tyto úkony, taková zařízení.

§ 3. — Bylo-li přestoupeno ustanovení §§ 1 nebo 2, lze požadovati náhradu způsobené škody.

Čl. 5. Vlaky.

§ 1. — K přepravě jsou určeny vlaky jezdící podle jízdních řádů, a to buď pravidelně, nebo podle potřeby.

§ 2. — Přepravu zvláštními vlaky provádí železnice podle svého uvážení.

Čl. 6. Tarify. Zákaz zvláštních úmluv.

§ 1. — Železnice je povinna sestavit tarify, z kterých musí býti zřejmé přepravní podmínky, jakož i podmínky pro výpočet jízdného a přepravného.

§ 2. — Platnost tarifů, pokud zákonné ustanovení nepředepisuje jinak, je podmíněna řádným vyhlášením.

§ 3. — Stanice, pokud tarif neustanovuje jinak, je na požádání povinna každému zdarma předložit k nahlédnutí tarify pro ni platné.

§ 4. — Ustanovení tarifů platí, pokud neodporují tomuto řádu; jinak jsou pokládána za neúčinná a neplatná. Srovnej však čl. 2 a čl. 3, § 2.

§ 5. — Tarifů musí býti užíváno vůči všem zájemníkům stejně.

§ 6. — Každá zvláštní úmluva, která by přiznávala slevu s tarifních sazeb jednomu

nebo jen určitým zájemníkům, je zakázána a neplatná.

§ 7. — Dovoleny jsou však slevy, které jsou řádně vyhlášeny a všem za týchž podmínek stejně přístupné. Také jsou dovoleny slevy přiznané pro službu železniční nebo veřejné správy nebo ve prospěch účelů dobročinných, výchovných nebo vzdělávacích nebo pro účely, na nichž se usnese vláda.

Čl. 7. Platidla.

Mimo zákonná platidla tuzemská přijímá železnice též zákonná platidla cizozemská ve stanicích, v kterých je toho podle jejího uvážení potřeba. Železnice vývěskem u výpraven a výdejen vyhlásí, která cizozemská platidla přijímá a určí zároveň přijímací kurs.

Čl. 8. Rozepře. Stížnosti.

§ 1. — Rozepře mezi cestujícími a rozepře mezi obecními a zaměstnanci urovná zatímně (viz § 2) ve stanicích přednosta (dozorčí úředník), za jízdy průvodčí, podle potřeby vůdce vlaku.

§ 2. — Stížnosti lze podati ústně nebo písemně; železnice je vyřídí co nejdříve.

DÍL II.

Přeprava cestujících a cestovních zavazadel.

ČÁST I.

Přeprava cestujících.

Čl. 9. Právo na přepravu.

§ 1. — Cestující má právo na přepravu jen tehdy, je-li místo ve vozové třídě, pro kterou platí jeho jízdenka (viz i čl. 16, § 2, srovnej i čl. 4).

§ 2. — Cestující je povinen mít jízdenku, než nastoupí jízdu (viz však čl. 11, § 1, čl. 13, § 1 a čl. 23, § 2); tarif může ustanovit výjimky.

§ 3. — Cestující je povinen mít jízdenku po celou dobu jízdy; musí ji na požádání zaměstnance k tomu oprávněného kdykoli předložit a odevzdati při ukončení jízdy nebo — je-li tak nařízeno — před jejím ukončením.

Čl. 10. Jízdenky.

§ 1. — Jízdenky musí mít, pokud tarif neustanovuje jinak, tyto údaje:

- a) stanici nástupní a cílovou, třebas i cestu;
- b) druh vlaku a vozovou třídu;
- c) jízdné;
- d) den počátku platnosti.

§ 2. — Jízdenka není postupitelná, zní-li na jméno; nezní-li na jméno je postupitelná, dokud nebyla nastoupěna jízda. Tarif může ustanoviti výjimky.

Čl. 11. Sleva pro děti.

§ 1. — Děti až do dovršeného čtvrtého roku se přepravují zdarma bez jízdenky, není-li žádáno pro ně zvláštní místo.

§ 2. — Děti starší než čtyři léta až do dovršeného desátého roku a děti mladší, pro které je žádáno zvláštní místo, přepravují se za zlevněné jízdné, které nesmí přesahovati polovinu obvyčejného jízdného pro dospělé, bez újmy ustanovení o zaokrouhlování jízdného, které určuje tarif. Železnice není povinna poskytovat zlevněné jízdné z jízdného, které je již zlevněno v poměru k obvyčejnému jízdnému pro dospělé.

Čl. 12. Doba platnosti jízdenek.

§ 1. — Dobu platnosti jízdenek ustanovuje tarif. Viz též čl. 28, § 4. První den platnosti jízdenky se počítá do doby její platnosti jako celý den.

§ 2. — Pokud neustanovuje tarif jinak, může cestující jízdu nastoupiti v kterýkoli den platnosti jízdenky a musí ji ukončiti nejpozději ve 24.00 hodin posledního dne platnosti jízdenky.

Čl. 13. Výdej jízdenek.

§ 1. — Výdejny jízdenek musí býti otevřeny ve stanicích se slabší přepravou alespoň půl hodiny, ve stanicích s čilejší přepravou alespoň hodinu před dobou odjezdu vlaku ustanovenou jízdním řádem. Není-li ve stanici výdejny jízdenek nebo ponechá-li železnice u užitých vlaků výdejnu jízdenek uzavřenu, platí cestující jízdné ve vlaku.

§ 2. — Vyžadují-li to provozní poměry, je železnice oprávněna pět minut před dobou odjezdu vlaku ustanovenou jízdním řádem odpráti cestujícímu výdej jízdenky.

§ 3. — Železnice vyvěsí ve stanicích seznam tarifního jízdného tištěných jízdenek, které tam vydává.

§ 4. — Cestující je povinen při přejímání jízdenky se přesvědčiti, zda mu byla vydána podle jeho údajů.

§ 5. — Železnice může žádati, aby bylo zapláceno jízdné odpočítané.

Čl. 14. Čekárny.

§ 1. — Čekárny musí býti otevřeny alespoň

hodinu před dobou odjezdu ustanovenou jízdním řádem; tarif může ustanoviti výjimky.

§ 2. — Na přestupních stanicích je dovoleno cestujícím s jízdenkou platnou pro jízdu přes tuto stanici, aby prodlévali až do odjezdu svého vlaku v čekárně té stanice, z které hodlají v jízdě pokračovati; nemohou však požadovati, aby zůstala pro ně čekárna otevřena v době od 23 hodin do 6 hodin příštího dne. Jenom je-li doba mezi příjezdem posledního a odjezdem prvního vlaku kratší než šest hodin, musí býti čekárna otevřena na přestupních stanicích nebo na stanicích, kde zůstanou vlaky stát přes noc, pro cestující s jízdenkou platnou pro jízdu přes tuto stanici. I tu však má železnice právo uzavřít čekárnu, vyžadují-li to provozní poměry. Takové uzavření čekárny musí býti oznámeno vývěskem ve stanici.

§ 3. — Osobám uvedeným v čl. 24 může býti zapověděno prodlévat v čekárnách.

§ 4. — Není dovoleno bráti s sebou do čekáren předměty, ruční zavazadla a živá zvířata, která není dovoleno bráti s sebou do vozu (viz čl. 25 až 27).

§ 5. — Kouření v čekárně může býti zakázáno. Kdo přestoupí zákaz, je povinen zaplatiti železnici 5 Kč, na které mu železnice vydá stvrzenku.

Čl. 15. Objednávka vozů, oddílů nebo jednotlivých míst.

§ 1. — Cestující má právo objednat si vůz nebo oddíl. Objednaný vůz neb oddíl železnice označí.

§ 2. — Podmínky a poplatky za objednaný vůz neb oddíl ustanovuje tarif.

§ 3. — Železnice určí, u kterých vlaků a za jakých podmínek je možné nebo nutné místo si objednat.

Čl. 16. Přidělení míst.

§ 1. — Železniční zaměstnanci ve službě jsou oprávněni a průvodčí na požádání povinni určit cestujícímu místo.

§ 2. — Nelze-li cestujícímu přidělit místo ve vozové třídě, pro kterou platí jeho jízdenka, poněvadž jsou tam všechna místa obsazena, může železnice přidělit cestujícímu místo ve vyšší třídě vozové, aniž vybere rozdíl jízdného, dokud mu nepřidělí místo ve vozové třídě, pro kterou platí jeho jízdenka; též může cestující buď žádati, aby byl přepraven v nižší třídě vozové, kde jsou místa volná, nebo se může jízdy vzdát. O vrácení zaplacených částek viz čl. 38. (Viz též čl. 22, § 1 a čl. 23.) Cestující není oprávněn žádati náhradu.

§ 3. — Cestujícimu je zakázáno odmykati nebo zamykati klíčem nebo jiným předmětem vozy neb oddíly. Kdo přestoupí tento zákaz, je povinen zaplatiti železnici 5 Kč, na které mu železnice vydá stvrzenku.

§ 4. — Cestující smí při nástupu do vlaku obložití zřejmým způsobem jak pro sebe, tak pro každého s ním jedoucího cestujícího, pro kterého může býti předložena jízdenka, po jednom volném místě. Kdo obloží místo neoprávněně, je povinen zaplatiti železnici 5 Kč, na které mu železnice vydá stvrzenku. Cestující, který opustí své místo a zřejmým způsobem je neobloží, ztrácí na ně oprávnění.

Čl. 17. N á s t u p d o v l a k u . O d j e z d .

§ 1. — Stanice označuje podle potřeby, kam vlak jede. K nástupu do vlaku upozorňují stanice s čilejší přepravou buď vyvoláváním, nebo jiným vhodným způsobem.

§ 2. — Po znamení k odjezdu nesmí nikdo do vlaku nastoupiti.

Čl. 18. N e k u ř á c k é v o z y a o d d í l y .

§ 1. — Železnice se postará u vlaku o přiměřený počet nekuřáckých vozů neb oddílů. Je-li u vlaku pouze jediný oddíl některé třídy vozové, není dovoleno v něm kouřiti.

§ 2. — Nekuřácké vozy a oddíly železnice označí.

§ 3. — V nekuřáckých vozech a oddílech není dovoleno vůbec kouřiti. Železnice může též zakázati kouřiti v chodbách vozů, v kterých jsou nekuřácké oddíly.

§ 4. — Kdo přestoupí zákaz kouřiti, je povinen zaplatiti železnici 5 Kč, na které mu železnice vydá stvrzenku.

Čl. 19. J a k s e m a j í c e s t u j í c í c h o v a t i . N á h r a d a z a p o š k o z e n í n e b o z n e č i š t ě n í .

§ 1. — Cestující se musí sám starati, aby nastoupil v nástupní stanici nebo přestoupil v přestupní stanici do správného vlaku a vystoupil na správné straně v cílové stanici, nebo nezastavuje-li tam vlak, ve stanici před ní.

§ 2. — Provozovati podomní obchod, kočovnou živnost nebo hudbu, žebrati, cestující obtěžovati neb ohrožovati na zdraví nebo na bezpečnosti je zakázáno. Užívati psacích a podobných hlukem obtěžujících strojů je dovoleno jen za souhlasu cestujících téhož oddílu.

§ 3. — Nemohou-li se cestující dohodnouti o otevření nebo zavření oken, dveří nebo větracích otvorů, o zaclonění oken, o zaclonění

nebo stlumení světla, o řízení vytápěcích těles neb o jiných podobných opatřeních, rozhodne průvodčí.

§ 4. — Cestující je povinen náhradou za způsobené jím poškození nebo znečištění nádražních místností, vozidel nebo zařízení; železnice jest oprávněna ustanoviti pevné sazby a vyměřiti náhradu podle nich.

Čl. 20. Z a s t a v e n í v e s t a n i c i n e b o n a t r a t i .

§ 1. — Při příjezdu vlaku do stanice vyvolají průvodčí její jméno, je-li třeba i přestup do jiného vlaku a dobu zdržení, trvá-li alespoň 5 minut.

§ 2. — Zůstane-li vlak státi výjimečně buď ve stanici nebo mimo stanici, směji cestující vystoupiti toliko za souhlasu průvodčího; musí se však ihned vzdáliti s kolejí a na vyzvání průvodčího hned nastoupiti.

Čl. 21. P ř e r u š e n í j í z d y v e s t a n i c i n a c e s t ě .

§ 1. — Cestující má právo, pokud tarif neustanovuje jinak, přerušiti jízdu ve stanici na cestě za těchto podmínek:

a) doba platnosti jízdenek se přerušením jízdy neprodlužuje; jinak není přerušeni jízdy časově omezeno;

b) v jízdě lze pokračovati též z jiné stanice, která leží na téže cestě blíže k cílové stanici;

c) přeruší-li cestující jízdu na jízdenku, která platí podle volby po několika cestách, smí pokračovati v jízdě jen po cestě, na které jízdu přerušil, a to buď ze stanice, kde jízdu přerušil, nebo též z jiné stanice ležící blíže k cílové stanici.

§ 2. — Podrobnější podmínky pro přerušeni jízdy ustanovuje tarif.

Čl. 22. U ž i t í v o z o v é t ř í d y n e b o v l a k u .

§ 1. — Cestující může za podmínek ustanovených tarifem zaujmouti místo ve vyšší třídě vozové nebo ve vlaku vyššího druhu, než pro které platí jeho jízdenka. Srovnej čl. 16, § 2.

§ 2. — Železnice může z provozních důvodů pro užití určitých vlaků stanoviti tarifem, jízdním řádem nebo vývěskem ve stanici zvláštní podmínky.

Čl. 23. C e s t u j í c í b e z p l a t n é j í z d e n k y . V s t u p n a n á s t u p í š t ě .

§ 1. — Cestující, který nemá platné jíz-

denky a ohlásí to průvodčímu teprve po vyzvání, aby předložil jízdenku, je povinen bez újmy stíhání podle trestních předpisů zaplatiti z nástupní stanice nebo, nelze-li tuto stanici hned nepochybně zjistiti, z výchozí stanice vlaku až do nejbližší stanice, kde vlak zastaví k vystupování, dvojnásobné jízdné, alespoň však 20 Kč. Tarif může ustanoviti úlevy.

§ 2. — Cestující, který ohlásí průvodčímu, aniž byl vyzván, že nemá platné jízdenky, je povinen zaplatiti k tarifnímu jízdnému přírážku 3— Kč, celkem ne však více než dvojnásobné jízdné; tarif může ustanoviti úlevy. Nastoupí-li však cestující ve stanici, v které jsou cestující odkazováni, aby platili jízdné ve vlaku (srovnej čl. 13, § 1), neplatí přírážky.

§ 3. — Jízdenka neoprávněně měněná je neplatná a železnice ji odejme; poškozenou nebo pošpiněnou jízdenku uzná jen tehdy, lze-li z ní zjistiti obsah.

§ 4. — Cestující, který odepře hned zaplatiti, může býti z jízdy vyloučen a nemá nároku na vrácení zaplacených částek (viz však čl. 38, § 13). Za dodatečné vymáhání jízdného nebo přírážky vybere železnice poplatek ustanovený tarifem. O vrácení cestovního zavazadla viz čl. 33, § 6.

§ 5. — Kdo prodlévá ve vlaku připraveném k odjezdu, aniž jím jede, je povinen zaplatiti 5 Kč. Tarif může ustanoviti úlevy.

§ 6. — Ve stanicích, kde prohlásila železnice nástupiště nebo čekárnu za uzavřené, musí míti, kdo nemá platné jízdenky, před vstupem do uzavřených částí stanice vstupenku na nástupiště (srovnej však čl. 11, § 1, čl. 13, § 1 a tohoto článku § 2). Vstupenka musí býti na požádání zaměstnance k tomu oprávněného kdykoli předložena a při odchodu z uzavřených částí odevzdána. Kdo vstoupí do uzavřených částí stanice bez platné jízdenky nebo vstupenky na nástupiště, je povinen zaplatiti železnici 3 Kč, pokud tarif neustanovuje jinak.

§ 7. — Bylo-li placeno, vydá železnice stvrzenku. Čl. 9, § 3 platí obdobně.

Čl. 24. Osoby z přepravy vyloučené nebo k ní podmíněně připuštěné.

§ 1. — Do vlaku nebudou vpuštěni nebo mohou býti cestou z jízdy vyloučeni:

a) opilé osoby a ti, kdož se chovají neslušně nebo nezachovávají předpisy zákonů nebo tohoto řádu; osoby ty nemají nároku na vrá-

cení zaplacených částek (viz však čl. 38, § 13);

b) osoby, které by mohly býti pro nemoc nebo z jiných důvodů ostatním cestujícím na obtíž, nebyl-li pro ně předem objednan zvláštní oddíl nebo nemůže-li jim býti přikázán. Zjistí-li se však onemocnění cestou, musí býti cestující přepraveni alespoň až do první stanice, kde je možné poskytnouti jim potřebné ošetření. Jízdné, zavazadelné nebo dovozné za zvířata vrátí železnice po odečtení částky za projetou trať.

§ 2. — Nemocné vzteklinou ve stadiu křečí a nemocné morem železnice nepřepравuje. Cestující, u kterých vypuknou cestou křečové záchvaty nebo u kterých se zjistí cestou mor, přepraví železnice až do první stanice, kde je možné poskytnouti jim potřebné ošetření.

§ 3. — Nemocné asijskou cholerou, neštovicemi nebo skvrnivkou nebo podezřelý z takových nemocí přepraví železnice ve zvláštním voze uzavřeném, a to jen na průkaz, že a za jakých zdravotně policejních podmínek přeprava jich je přípustná. Takovým průkazem je písemné potvrzení vydané úředním lékařem politického úřadu I. stolice, příslušného prováděti zdravotní opatření v místě posledního pobytu nemocného. S nemocným musí jeti v témž voze odpovědný průvodce. Nemocné nebo podezřelý z ostatních nakažlivých nemocí všeobecně podrobených povinnému ohlašování přepraví železnice, třeba i s odpovědným průvodcem, ve zvláštním uzavřeném oddílu, je-li přeprava dovolena písemným potvrzením lékaře ustanoveného ve veřejné službě zdravotní (úředního lékaře politického úřadu I. stolice, lékaře obecního, městského, obvodního), příslušného pro místo posledního pobytu nemocného. Potvrzení obsahuje též zdravotně policejní podmínky přepravy. Vznikne-li podezření, že cestující je stížen takovou nemocí, je železnice oprávněna žádati, aby předložil lékařské vysvědčení, z kterého lze poznati druh nemoci.

§ 4. — Za zvláštní vůz neb oddíl musí býti zaplacen tarifní poplatek.

§ 5. — O vrácení cestovního zavazadla viz čl. 33, § 6.

Čl. 25. Předměty, které není dovoleno bráti s sebou do vozu.

§ 1. — Cestující nesmí bráti s sebou do vozu, pokud tarif neustanovuje jinak, nebezpečné předměty, zejména nabitě zbraně, před-

měty, které mohou vybuchnouti, předměty samozápalné, snadno zápalné nebo žíravé, jakož i předměty, které by mohly cestující obtěžovati nebo býti jim nepohodlné.

§ 2. — Osoby, které nosí k výkonu veřejné služby střelnou zbraň, jakož i lovci a střelci jsou oprávněni vzíti s sebou příruční střelivo. Příručním střelivem se vyrozumívá nejvýše 300 nábojů uschovaných v opascích na náboje, loveckých brašnách, skřínkách, ručních taškách a v podobných obalech. Strážím, které doprovázejí zatčené osoby nebo vězně a jedou s nimi ve zvláštním voze nebo oddíle, je dovoleno vzíti s sebou nabitou zbraň.

§ 3. — Železniční zaměstnanci mají právo přesvědčiti se v přítomnosti cestujícího nebo svědka o povaze předmětů, které cestující vzal s sebou, jsou-li vážné důvody k podezření, že byla porušena ustanovení §§ 1 anebo 2.

§ 4. — Předmět, který nevyhovuje ustanovením §§ 1 nebo 2, je cestující povinen odstraniti z vozu.

§ 5. — Cestující, který nedbá ustanovení §§ 1 nebo 2, zaplatí bez újmy stíhání podle trestních předpisů, jestliže vzal s sebou předměty vyloučené z přepravy podle čl. 45, § 1 B nebo předměty přílohy A k čl. 46, částky ustanovené v čl. 30, § 3.

§ 6. — Pokud není v tomto článku ustanoveno jinak, platí ustanovení čl. 26 a čl. 37 o ručních zavazadlech.

Čl. 26. Ruční zavazadlo. Odpovědnost za ně.

§ 1. — Cestující jest oprávněn bráti s sebou do vozu zdarma předměty snadno přenosné (ruční zavazadlo), nebrání-li tomu předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních a nemohou-li tyto předměty poškoditi nebo pošpinit vozy a jejich zařízení.

§ 2. — Cestujícímu přísluší pro jeho ruční zavazadlo pouze prostor nad místem a pod místem, které zaujímá.

§ 3. — Ruční zavazadlo, které nevyhovuje ustanovením §§ 1 nebo 2, je cestující povinen odstraniti z vozu.

§ 4. — Dohled na ruční zavazadlo, které cestující bere s sebou, přísluší pouze jemu.

§ 5. — Železnice odpovídá za ruční zavazadlo, které vzal cestující s sebou podle ustanovení tohoto článku, pouze tehdy, zavinila-li škodu.

Čl. 27. Živá zvířata v průvodu cestujících. Odpovědnost za ně.

§ 1. — Cestujícímu není dovoleno bráti s sebou do vozu zvířata. Nebrání-li však tomu správní předpisy a nemá-li žádný cestující téhož oddílu námitek, je dovoleno vzíti s sebou malá zvířata uzavřená v klecích, bednách, koších nebo v jiných vhodných, podle potřeby bezpečných schránkách s nepropustným dnem, malé psy též beze schrány, mohou-li býti tato zvířata držena na klíně nebo umístěna jako ruční zavazadlo (srovnej čl. 26, § 2). Železnice může tarifem nebo jízdním řádem zakázati, aby byla brána některá malá zvířata s sebou do všech nebo určitých druhů vozů nebo určitých vlaků; může však dovoliti, aby byli bráni s sebou do vozu i velcí psi.

§ 2. — Podrobnější podmínky pro přepravu psů, které bere cestující s sebou, ustanovuje tarif.

§ 3. — Tarif určuje, zdali a za která zvířata má cestující zaplatiti přepravné (dovozné a vedlejší poplatky). Přepravné je nutné zaplatiti při podeji, pokud tarif neustanovuje jinak. O zaplacení přepravného vydá železnice cestujícímu průkaz. O průkazu platí obdobně čl. 9, § 3 a čl. 12.

§ 4. — Cestující, který vzal s sebou zvíře podrobené přepravnému, ač nemá platného průkazu (§ 3), je povinen,

a) ohlásí-li to průvodčímu teprve po vyzvání, aby předložil průkaz, zaplatiti za zvíře — bez újmy stíhání podle trestních předpisů — z nástupní stanice nebo, nelze-li tuto stanici hned nepochybně zjistiti, z výchozí stanice vlaku až do nejbližší stanice, kde zastaví vlak k vystupování, dvojnásobné dovozné, alespoň však 20 Kč;

b) ohlásí-li to průvodčímu, aniž byl vyzván, zaplatiti za zvíře k tarifnímu dovoznému přírážku 3 Kč, celkem však ne více než dvojnásobné dovozné; nastoupí-li však cestující ve stanici, v které jsou cestující odkazováni, aby platili ve vlaku (srovnej čl. 13, § 1), neplatí přírážky;

c) v případě a) i b) musí cestující zaplatiti též vedlejší poplatky.

Tarif může stanoviti úlevu.

§ 5. — Čl. 23, §§ 3, 4 a 7 platí obdobně.

§ 6. — Zvíře, které nevyhovuje ustanovením §§ 1 nebo 2 nebo za které nebylo zapláceno, je cestující povinen odstraniti z vozu.

§ 7. — Čl. 26, §§ 4 a 5 platí obdobně.

Čl. 28. Zpoždění nebo vynechání vlaků; ztráta připojení. Provozní poruchy.

§ 1. — Zpožděný odjezd nebo příjezd nebo vynechání vlaků nejsou důvodem, aby byla žádána náhrada.

§ 2. — Bylo-li zpožděním vlaku zmeškáno připojení k jinému vlaku, nebo nejede-li některý vlak vůbec nebo jen po části cesty, může se cestující vzdáti jízdy a požadovati vrácení jízdného za neprojetou trať podle čl. 38, § 5.

§ 3. — Vzdá-li se cestující další jízdy a vrátí se nejbližším vhodným vlakem do nástupní stanice, aniž přerušil jízdu, vrátí mu železnice jízdné (viz čl. 38, § 5) a přepraví ho zdarma zpět. Aby cestující nepožbyl svého nároku na vrácení jízdného, musí jej ohlásiti dozorcímu úředníku hned po příjezdu vlaku do stanice, v které se vzdal další jízdy, jakož i při návratu do nástupní stanice, při čemž třeba zároveň předložit jízdenku. Obě stanice vydají cestujícímu osvědčení, že ohlásil svůj nárok.

§ 4. — Zřekne-li se cestující vrácení jízdného a zpáteční jízdy zdarma a pokračuje v jízdě, přepraví ho železnice bez doplatku vlakem, který jede po téže cestě, neb i po jiné cestě, třeba i jiné železnice, jestliže se tím uspiší příjezd do cílové stanice. Dozorčí úředník stanice, odkud pokračuje cestující v jízdě do cílové stanice, osvědčí na jízdence, že bylo zmeškáno připojení nebo že nejel vlak, podle potřeby prodlouží dobu její platnosti, a je-li třeba, poznamená na ni, že platí pro jinou cestu, pro vlak vyššího druhu nebo pro vyšší třídu vozovou.

§ 5. — Železnice jest oprávněna vyloučiti tarifem nebo jízdním řádem některé vlaky z výpomocného užití (§§ 3 a 4).

§ 6. — Znemožní-li živelní pohromy nebo jiné podobné okolnosti jízdu po některé trati, má se železnice postarati podle možnosti o další přepravu až ke sjízdné trati. Jinak platí ustanovení §§ 2, 3, 4 a 5.

§ 7. — Ustanovení §§ 2 až 6 platí obdobně pro cestovní zavazadla a zvířata, která cestující vzal s sebou.

§ 8. — Vynechání vlaků, jakož i zpoždění vlaků přes 15 minut a provozní poruchy oznámí železnice ve stanicích s čilejší přepravou vývěskem.

ČÁST II.

Přeprava cestovních zavazadel.

Čl. 29. Pojem cestovního zavazadla. Předměty vyloučené z přepravy nebo připuštěné k ní podmíněčně.

§ 1. — Pokud tarif neobmezuje množství, objem, délku a váhu zavazadla nebo neustanovuje jeho úpravu, může cestující podati jako cestovní zavazadlo předměty, jejichž objem, úprava, délka a váha dovoluje podle úsudku odesílací stanice je rychle nakládati a umístiti v zavazadlovém voze (viz též čl. 31).

§ 2. — Jako zavazadlo jsou z přepravy vyloučeny předměty uvedené v čl. 45 a předměty, které podle čl. 46 jsou připuštěny k přepravě podmíněčně; tarif může ustanoviti výjimky.

Čl. 30. Odpovědnost cestujícího za cestovní zavazadlo. Pří-
r á ž k y.

§ 1. — Cestující odpovídá za zachování ustanovení čl. 29, § 2; nezachová-li je, postihují jej následky z toho vzniklé. Železnice jest oprávněna, domnívá-li se, že byla porušena tato ustanovení, přezkoumati kdykoliv obsah zavazadla. Cestujícího je třeba přivzati k přezkoumání, nekoná-li se z důvodů správních opatření, ke kterým je stát oprávněn v zájmu bezpečnosti nebo veřejného pořádku. Nedostaví-li se cestující nebo nemůže-li býti vypátrán, je nutné provésti přezkoumání v přítomnosti alespoň jednoho svědka, cizího železnici; není-li takového svědka, je přibrati alespoň jednoho železničního zaměstnance. Tu zpraví železnice cestujícího o provedení prohlídky nejpozději při výdeji zavazadla.

§ 2. — Je-li zjištěno, že byla porušena ustanovení čl. 29, § 2, je cestující povinen, nehledíc ke stíhání podle trestních předpisů, zaplatiti výdaje způsobené přezkoumáním a přírážku podle § 3 a je-li třeba, též doplatiti na dovozné za zboží a nahraditi škodu snad vzniklou. Čl. 73, § 8 platí obdobně.

§ 3. — Pokud tarif neustanovuje jinak, činí přírážka za každý kilogram hrubé váhy toho kusu, v kterém byly:

a) předměty vyloučené z přepravy podle čl. 45, § 1 B 50 Kč,

b) předměty přílohy A k čl. 46:

1. třída I—Ia a I—Ib	30 Kč,
2. třída I—Ic a I—Id	20 Kč,
3. třídy I—Ie, II a III	10 Kč,
4. třídy IV, V a VI	2 Kč,
alespoň však za zavazadlo	20 Kč.

Čl. 51, § 3 platí obdobně.

Čl. 31. Obal a úprava cestovního zavazadla.

§ 1. — Vyžaduje-li povaha zavazadla obalu, musí býti baleno tak řádně, aby bylo za přepravy chráněno od úplné a částečné ztráty a poškození, jakož i aby nemohlo pošpinit nebo způsobiti škodu, a to osobám, provozním prostředkům nebo jiným předmětům.

§ 2. — Jestliže u zavazadla, jehož povaha vyžaduje obalu, obal chybí nebo je vadný, je-li stav zavazadla vadný nebo jsou na něm zřejmé stopy poškození, může býti odmítnuto. Jestliže je železnice přece přijme ku přepravě, jest oprávněna poznamenati nedostatek na zavazadlovém lístku. Přijme-li cestující zavazadlový lístek s takovou poznámkou, platí to za uznání tohoto nedostatku.

§ 3. — Cestujícího stihnou následky toho, že obal chybí nebo že je vadný nebo že stav zavazadla je vadný nebo že jsou na něm zřejmé stopy poškození; zejména je cestující povinen nahraditi škodu, která by tím železnici snad vznikla. Jestliže není v zavazadlovém lístku poznámky podle § 2, přísluší provésti důkaz o těchto nedostatecích železnici.

§ 4. — Každý kus musí býti dostatečně trvanlivým způsobem a zřetelně označen adresou cestujícího, jakož i stanicí určení. Není-li tomu tak, může býti přijetí zavazadla odepřeno, pokud tarif neustanovuje jinak.

§ 5. — Staré nápisy a štítky, týkající se dřívější přepravy, musí cestující odstraniti nebo zřetelně přeškrtnouti.

Čl. 32. Podej a přeprava cestovních zavazadel. Zavazadlový lístek.

§ 1. — Cestující je povinen podati zavazadlo buď u zavazadlové výpravní, nebo ve stanicích, kde nejsou zavazadlové výpravní nebo jsou u užitých vlaků uzavřeny, přímo u vlaku, pokud tarif nebo vývěsek ve stanicích neustanovuje jinak. Podává-li cestující zavazadlo u zavazadlové výpravní, je povinen tak učiniti v době stanovené pro výdej jízdenek (čl. 13, § 1). Železnice jest oprávněna, vyžadují-li to provozní poměry, odmítnouti přijmouti zavazadlo, které nebylo podáno nejpozději do 15 minut před dobou odjezdu vlaku ustanovenou jízdním řádem.

§ 2. — Při podeji je povinen cestující předložiti jízdenku platnou alespoň do stanice určení zavazadla. Železnice vypraví zavazadlo po cestě, na které platí jízdenka. Platí-li jízdenka na několika cestách, musí cestující při podeji přesně označiti cestu, po které má

býti zavazadlo vypraveno. Neučiní-li tak, postihují ho všechny následky z toho vzniklé.

§ 3. — Tarif určuje, zda a za jakých podmínek může býti zavazadlo přijato ku přepravě bez předložení jízdenky nebo vypraveno po jiné cestě, než na kterou platí jízdenka. Dovoluje-li tarif, že zavazadlo může býti přijato ku přepravě bez předložení jízdenky, platí ustanovení tohoto řádu o právech a povinnostech cestujícího pro držitele zavazadlového lístku.

§ 4. — Zavazadelné třeba zaplatiti při podeji, nebylo-li podle § 8 přijato zavazadlo s výhradou železnice o pozdějším placení přepravného (zavazadlo na doplatek). Tarif může ustanoviti podrobnější podmínky.

§ 5. — Přepravní smlouva je sjednána, jakmile je zavazadlo železnici přijato ku přepravě. Po přijetí zavazadla ku přepravě vydá zavazadlová výpravná cestujícímu zavazadlový lístek. Cestující je povinen při přejímání zavazadlového lístku se přesvědčiti, zdali je správně podle jeho údajů sepsán. Přijetím tohoto lístku přejímá cestující odpovědnost za správnost svých údajů v něm uvedených a stihnou ho všechny následky vyplývající z toho, že tyto údaje jsou nesprávné, nepřesné nebo neúplné.

§ 6. — Zavazadlový lístek musí míti tyto údaje:

- a) jméno odesílací stanice a stanice určení, podle potřeby i přepravní cestu;
- b) den podeje a vlak, ke kterému bylo zavazadlo podáno;
- c) počet kusů, druh obalu a váhu zavazadla v celých kilogramech;
- d) přepravné (zavazadelné a vedlejší poplatky), jakož i výdaje (hotové výdaje a útraty);
- e) částku, kterou byl opověděn zájem na dodání (viz čl. 97, § 1).

Opověď nemá účinku, není-li zaznamenána v zavazadlovém lístku.

Vzorec zavazadlového lístku určuje tarif, který též může stanoviti další údaje v zavazadlovém lístku.

§ 7. — Neustanovuje-li tarif jinak, je železnice povinna pro účely přepravní smlouvy zjistiti při přijetí zavazadla počet kusů a váhu; cestujícímu je dovoleno zúčastniti se tohoto zjišťování. Tarif určuje, zda a jaký poplatek počítá železnice za zjištění počtu kusů nebo váhy.

§ 8. — Přijímá-li železnice zavazadlo na doplatek, jest oprávněna při placení přeprav-

ného vybrati přírážku 3 Kč. Opovědětí zájem na dodání u zavazadla přijatého na doplatek není dovoleno.

§ 9. — Cestující má právo při podeji zavazadla určit vlak, kterým má být zavazadlo přepraveno (viz však § 10). Neučiní-li tak, nebo nepodá-li zavazadlo k určenému vlaku včas, přepraví železnice zavazadlo nejbližším vhodným vlakem. Musí-li být zavazadlo cestou překládáno do jiného vlaku, musí být dále přepraveno přípojným vlakem, kterým se přepravují zavazadla; není-li však na přeložení dosti času, přepraví železnice zavazadlo nejbližším vhodným vlakem.

§ 10. — Železnice může tarifem, jízdním řádem nebo vývěskem ve stanici vyloučiti přepravu zavazadel u některých vlaků.

§ 11. — Přijetí zavazadla přímo u vlaku (§ 1) jakož i přijetí těžkých kusů může být učiněno závislým na zvláštních podmínkách.

§ 12. — Pro přepravu jízdních a motorových kol, jakož i sáněk, lyží nebo jiného sportovního nářadí, mohou být tarifem stanoveny zvláštní podmínky.

Čl. 33. Výdej cestovních zavazadel.

§ 1. — Železnice vydá zavazadlo po vrácení zavazadlového lístku a po zaplacení pohledávek váznoucích na zavazadle; není povinna zkoumati oprávněnost držitele zavazadlového lístku ku přijetí.

§ 2. — Držitel zavazadlového lístku jest oprávněn žádati u zavazadlové výdejny stanice určení výdej zavazadla, jakmile uplyne po příjezdu vlaku, kterým zavazadlo mělo být přepraveno (srovnej čl. 32, § 9), doba potřebná k jeho přichystání, podle potřeby i ke splnění předpisů celních, berních, finančních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních. Výdej zavazadla ve stanicích, v kterých není zavazadlové výdejny nebo v kterých jest u užitých vlaků uzavřena, jakož i výdej těžkých kusů může být učiněn závislým na zvláštních podmínkách.

§ 3. — Držitel zavazadlového lístku může při výdeji žádati, aby byla na nádraží ve stanici určení zjištěna váha zavazadla. Jestliže to dovolují provozní poměry, železnice žádosti vyhoví za poplatek ustanovený tarifem.

§ 4. — Zavazadlo, které neodebral cestující v době ustanovené v § 2, lze odebrati ve služebních hodinách vyhlášených železniční vývěskem ve stanici. Není-li zavazadlo odebráno

do 24 hodin po příjezdu vlaku, kterým došlo (odběrní lhůta), vybere železnice skladištné.

§ 5. — Nebyl-li vrácen zavazadlový lístek, je železnice povinna vydati zavazadlo jen tomu, kdo prokáže hodnověrně svou oprávněnost ku přijetí; nepokládá-li železnice provedení průkazu za dostatečné, může žádati jistotu.

§ 6. — Zavazadlo vydá železnice ve stanici, do které bylo vypraveno. Na včasnou žádost držitele zavazadlového lístku — dovolují-li to okolnosti a nebrání-li tomu předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních — železnice mu vrátí zavazadlo v odesílací stanici nebo je vydá v některé stanici na cestě, vrátí-li držitel zavazadlového lístku zavazadlový lístek (srovnej i § 1).

§ 7. — Držitel zavazadlového lístku, kterému nebylo vydáno zavazadlo v době ustanovené v § 2, může žádati, aby mu byly na zavazadlovém lístku potvrzeny den a hodina, kdy žádal o výdej. Chybějí-li při výdeji zavazadla některé z kusů označených v zavazadlovém lístku, může držitel zavazadlového lístku dříve, než přijme došlé kusy, žádati na železnici osvědčení o tom.

§ 8. — Se zavazadlem neodebraným do 14 dnů po jeho příchodu do stanice určení jedná železnice — pokud není tarifem ustanoveno jinak — obdobně podle čl. 74, §§ 6, 7, 8 a 11.

Čl. 34. Nosiči.

§ 1. — Ve stanicích, kde je toho potřeba, ustanoví železnice nosiče, kteří jsou povinni přenášeti v nádražním obvodu ruční i cestovní zavazadla a předměty, vzaté s sebou, na místa označená cestujícími, a to za poplatek uveřejněný vývěskem.

§ 2. — Nosiči mají služební odznak. Na požádání cestujícího mu vydají známku opatřenou svým číslem a předloží tarif a služební průkaz.

§ 3. — Za předměty svěřené nosiči podle § 1 odpovídá železnice jako za cestovní zavazadlo přijaté ku přepravě.

§ 4. — Nosiči se ve své službě podle § 1 pokládají za zaměstnance železnice podle čl. 101.

Čl. 35. Úschovny.

§ 1. — Ve stanicích, kde je toho potřeba, učiní železnice, pokud je to možné, opatření, aby cestující mohli odevzdati předměty do dočasné úschovy za poplatek uveřejněný vývěs-

kem. Podmínky stanoví tarif a železnice je oznámí vývěskem u úschoven.

§ 2. — Nebyly-li uschované předměty odebrány ve lhůtě ustanovené tarifem, je železnice oprávněna bez formalit co nejlépe je prodati, podle potřeby i zničit. Předměty, které se podle úsudku stanice rychle kazí, mohou býti prodány nebo podle potřeby zničeny i dříve. Jinak platí o prodeji a zničení obdobně čl. 74, § 7.

§ 3. — Železnice hradí, má-li vinu, za úplnou nebo částečnou ztrátu, poškození nebo opožděný výdej uschovaného předmětu prokázanou škodu, nejvýše však 500 Kč za kus.

ČÁST III.

Společná ustanovení pro cestující a zavazadla.

Čl. 36. Jízdní řády.

§ 1. — Železnice jsou povinny vyvěsiti ve stanicích, pokud tarif neustanovuje jinak, včas jízdní řády vlaků pro své trati. Jízdní řády, které pozbyly platnosti, musí býti neprodleně odstraněny.

§ 2. — Železnice má dáti cestujícímu, žádá-li o to, vysvětlení o vlakových spojeních na svých tratích.

Čl. 37. Předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních.

§ 1. — Cestující je povinen řídit se předpisy celními, berními, finančními, policejními nebo předpisy jiných úřadů správních o osobní prohlídce a o prohlídce cestovních a ručních zavazadel i živých zvířat vzatých s sebou do vozu; srovnej i čl. 25, § 6. Cestující je povinen býti přítomen této prohlídce. Železnice nepřejímá vůči cestujícímu odpovědnosti za následky vzniklé z toho, že cestující nedbal těchto povinností.

§ 2. — Za svou účast při plnění předpisů celních, berních, finančních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních může železnice žádati poplatky ustanovené tarifem nebo vývěskem ve stanici a náhradu výdajů.

Čl. 38. Návrátky. Nároky z nesprávného užití tarifu nebo z nesprávného výpočtu jízdného nebo přepravného.

§ 1. — Nebylo-li jízdenky užito k jízdě, vrátí železnice na žádost zaplacené jízdné po srážkách uvedených v §§ 3 a 4 [srovnej však čl. 23, § 4 a čl. 24, § 1a)]; bylo-li jízdenky užito jen k podeji zavazadla, vrátí železnice

na žádost zaplacené jízdné jen tehdy, bylo-li též zavazadlo vzato zpět v odesílací stanici. Srážka podle § 4, věta první, není dovolena, jestliže byla jízdenka vrácena stanici, která ji vydala, v též den, kdy byla vydána, nebo jestliže neužití jízdenky bylo alespoň osvědčeno touto stanicí v den výdeje.

§ 2. — Bylo-li jízdenky užito k jízdě jen částečně pro úmrtí, onemocnění nebo nehodu přihodivší se cestujícímu na cestě nebo z jiných nutných příčin podobného rázu, vrátí železnice na žádost rozdíl mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať po srážkách uvedených v §§ 3 a 4.

§ 3. — Z návrtek jsou vyloučeny částky zaplacené za poukázky na místo a provise zaplacené za prodej jízdenek.

§ 4. — Z částky, která má býti vrácena, sráží se 10%, alespoň však 3 Kč a nejvýš 20 Kč za jízdenku. Vrací-li železnice částku poštou, má právo sraziti si poštovné (vplatné).

§ 5. — Vzdá-li se cestující podle čl. 28, §§ 2, 3 nebo 6 jízdy, jest oprávněn žádati vrácení rozdílů mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať anebo vrácení jízdného. Srážka podle § 4, věta první, není tu dovolena.

§ 6. — Byl-li na žádost cestující podle čl. 16, § 2 přepraven v nižší třídě vozové nebo vzdal-li se jízdy, může žádati, aby mu byl vrácen rozdíl v jízdném neb aby mu bylo vráceno jízdné. Srážka podle § 4, první věta, není tu dovolena.

§ 7. — Ustanovení §§ 1 až 6 neplatí pro jízdenky opravňující k libovolnému počtu jízd.

§ 8. — Za ztracené jízdenky neposkytuje železnice náhrady.

§ 9. — Vezme-li držitel zavazadlového lístku cestovní zavazadlo zpět v odesílací stanici dříve, než bylo odesláno, může žádati vrácení zavazadelného. Vydá-li železnice cestovní zavazadlo v některé stanici na cestě, je držitel zavazadlového lístku oprávněn žádati o vrácení rozdílů mezi zaplaceným zavazadelným a zavazadelným za projetou trať jen v případech §§ 2, 5 a 6. Železnice jest oprávněna sraziti si za zavazadlový lístek 3 Kč, a vrací-li příslušnou částku poštou, též poštovné (vplatné).

§ 10. — O vrácení dovozného nebo rozdílů dovozného za živá zvířata, která vzal cestující s sebou, platí obdobně ustanovení §§ 1—6 a 8.

§ 11. — Nárok na návrátek podle §§ 1, 2, 5, 6, 9 a 10 zaniká, nebyl-li uplatněn u železnice do šesti měsíců. Tato lhůta se počíná u jízdenek a průkazů za přepravu zvířat uply-

nutím posledního dne jejich platnosti, u zavazadlových lístků uplynutím dne, kdy byla sjednána přepravní smlouva (srovnej čl. 32, § 5).

§ 12. — Železnice může se schválením dozorčího úřadu stanovit zásady pro poskytování návratků z ochoty.

§ 13. — Bylo-li užito tarifu nesprávně, nebo bylo-li užito nesprávného tarifu, nebo stala-li se chyba při výpočtu jízdného nebo přepravného nebo přírážky k jízdnému, zavazadelnému nebo dovoznému za zvířata, která vzal cestující s sebou, nebo při výpočtu výdajů, musí býti doplaceno, oč bylo méně vybráno, a vráceno, oč bylo přeplaceno. Přepjatky zjištěné železnicí, přesahují-li 3 Kč za jednu jízdenku nebo jeden zavazadlový lístek anebo jeden průkaz za přepravu zvířat, musí železnice z vlastního podnětu co nejdříve zúčastněnému, může-li ho zjistiti, oznámiti a co nejdříve vrátiti.

DÍL III.

Přeprava spěšnin.

Čl. 39. Pojem spěšnin. Předměty vyloučené z přepravy nebo přípustěné k ní podmíněčně.

§ 1. — Předměty způsobitelné podle úsudku odesílací stanice ku přepravě v zavazadlovém voze přijímá železnice podle podrobnějších ustanovení tarifu jako spěšninu.

§ 2. — Jako spěšnina jsou z přepravy vyloučeny předměty uvedené v čl. 45 a předměty, které podle čl. 46 jsou přípustěny ku přepravě podmíněčně (viz však §§ 3 a 4).

§ 3. — Železnice však přijímá ku přepravě jako spěšninu za podmínek stanovených tarifem živá zvířata a předměty přílohy A.

§ 4. — Tarif nebo jízdní řád mohou obmeziti množství, objem, délku a váhu předmětů přepravovaných jako spěšnina nebo stanovit jejich úpravu; mohou též jiné předměty, než které jsou uvedeny v § 3, jako spěšninu ku přepravě připustiti nebo jiné předměty, než které jsou uvedeny v § 2, z přepravy spěšnin vyloučiti.

Čl. 40. Podej spěšnin. Spěšninový lístek.

§ 1. — Spěšninu třeba podati buď u výpraven určených železnicí v době stanovené tarifem, nebo podle ustanovení tarifu přímo u vlaku. Pokud tarif neustanovuje jinak, nakládá spěšninu železnice.

§ 2. — Každý kus spěšnin musí býti označen dostatečně trvanlivým způsobem a zřetelně adresou příjemce i odesílatele. Železnice může též žádati, aby byl na spěšnině označen její obsah nebo aby jí byl oznámen. Tarif může předepsati nebo dovoliti ještě jiné záznamy neb ustanoviti, kdy není potřebí záznamů uvedených v tomto §.

§ 3. — Spěšninu doprovází spěšninový lístek, který musí míti tyto údaje:

a) jméno odesílací stanice a stanice určení, podle potřeby i přepravní cestu;

b) adresu příjemce a odesílatele;

c) den podeje a vlak, ke kterému byla spěšnina podána;

d) počet kusů, druh obalu a váhu spěšnin, v celých kilogramech;

e) přepravné (dovozné a vedlejší poplatky), jakož i výdaje (hotové výdaje a útraty);

f) částku, kterou byl opověděn zájem na dodání (viz čl. 97, § 1).

Opověď nemá účinku, není-li zaznamenána v přijímacím listu spěšninovém.

Vzorec spěšninového lístku určuje tarif, který též může stanovit další údaje ve spěšninovém lístku.

§ 4. — Pokud tarif neustanovuje jinak, sepisuje spěšninový lístek podle odesílatelových údajů výpravná, která po přijetí spěšnin ku přepravě vydá odesílateli přijímací list spěšninový. Odesílatel je povinen při přijímání přijímacího listu spěšninového se přesvědčiti, zdali je správně podle jeho údajů sepsán. Přijetím tohoto listu přejímá odesílatel odpovědnost za správnost svých údajů v něm uvedených a stihnou ho všechny následky vyplývající z toho, že tyto údaje jsou nesprávné, nepřesné nebo neúplné.

§ 5. — Neustanovuje-li tarif jinak, je železnice povinna pro účely přepravní smlouvy zjistiti při přijetí spěšnin počet kusů a váhu; odesílateli je dovoleno zúčastniti se tohoto zjišťování. Tarif určuje, zda a jaký poplatek počítá železnice za zjištění počtu kusů nebo váhy.

§ 6. — Přepravní smlouva je sjednána, jakmile je spěšnina železnicí přijata ku přepravě.

§ 7. — Tarif stanoví podmínky pro výpočet a placení přepravného (dovozného a vedlejších poplatků), jakož i zda a za kterých podmínek jest odesílateli dovoleno uložit na spěšninu dobírku. Poskytnutí zálohy může železnice odepřít.

§ 8. — Tarif stanoví, zda a za jakých podmínek má právo odesílatel pozměnití přepravní smlouvu. Toto právo zaniká, i má-li odesílatel přijímací list spěšninový, jakmile je odevzdán spěšninový lístek příjemci, nebo jakmile příjemce uplatní své nároky z přepravní smlouvy podle čl. 42, § 4.

Čl. 41. Přeprava spěšnin.

§ 1. — Spěšninu přepravuje železnice vlaky dopravujícími cestující. Železnice může tarifem, jízdním řádem nebo vývěskem ve stanici obmezití nebo vyloučití přepravu spěšnin u některých vlaků.

§ 2. — Odesílatel má právo při podeji spěšniny určití vlak, kterým má býti spěšnina přepravena (srovnej však § 1). Neučiní-li odesílatel tak nebo nepodá-li spěšninu k určenému vlaku včas (srovnej čl. 40, § 1), přepraví ji železnice nejbližším vhodným vlakem. Musí-li býti spěšnina cestou překládána do jiného vlaku, musí býti dále přepravena přípojným vlakem, kterým se přepravují spěšniny; není-li však na přeložení dosti času, přepraví železnice spěšninu nejbližším vhodným vlakem.

§ 3. — Dodací lhůta je překročena, nepřichystala-li železnice spěšninu k odběru nejpozději do hodiny po příjezdu vlaku, kterým spěšnina měla býti přepravena (srovnej § 2); tarif může ustanovití výjimky.

Čl. 42. Dodání spěšnin.

§ 1. — Pokud tarif neustanovuje jinak, vykládá spěšniny železnice. Železnice je povinna ve stanici určení odevzdatí příjemci spěšninový lístek a vydati mu spěšninu na potvrzení a po zaplacení pohledávek vyplývajících ze spěšninového lístku.

§ 2. — Neodebere-li příjemce spěšninu do hodiny po příchodu spěšniny, stanice určení podle ustanovení tarifu buď podá příjemci zprávu o příchodu spěšniny nebo spěšninu doveze do domu. Tarif může ustanovití výjimky.

§ 3. — Spěšninu, kterou neodebral příjemce v době stanovené v § 2, lze odebrati ve služebních hodinách vyhlášených železnicí vývěskem ve stanici ve lhůtě, jejíž počátek, délku a třebas i stavení ustanovuje tarif (odběrní lhůta). Po uplynutí odběrní lhůty vybírá železnice skladištné stanovené tarifem.

§ 4. — Po příchodu spěšniny do stanice určení má příjemce právo žádati na železnici, aby mu odevzdala spěšninový lístek a vydala

spěšninu (srovnej i § 1). I když spěšnina nepřišla ve lhůtě stanovené v čl. 92, § 2, je příjemce oprávněn uplatnití nároky z přepravní smlouvy proti železnici, splnil-li dříve závazky, které mu tato smlouva ukládá. Příjemce může uplatnití své nároky podle tohoto § jen tehdy, nedošel-li stanici určení od odesílatele opačný příkaz podle čl. 40, § 8 nebo návrh podle čl. 43 ještě přípustný.

§ 5. — Tarif ustanovuje, jak jedná železnice, nastala-li překážka při dodání nebo průtah v odběru spěšniny.

Čl. 43. Další ustanovení.

Pokud tento řád neustanovuje jinak, platí pro přepravu spěšnin ustanovení čl. 36, § 1 a ustanovení pro zboží vyjma čl. 44 a 61. Tarif může ustanovití výjimky.

DÍL IV.

Přeprava zboží.

ČÁST I.

Přímá přeprava. Předměty vyloučené z přepravy nebo připuštěné k ní podmíněně.

Čl. 44. Přímá přeprava.

Železnice je povinna přijímatí zboží k přímé přepravě ze všech stanic (pobočných výpraven) do všech stanic (pobočných výpraven) vyjma drobné dráhy nebo dráhy pro omezenou přepravu veřejnou, pokud není stanoveno jinak. Srovnej čl. 4, § 1 a).

Čl. 45. Předměty vyloučené z přepravy.

§ 1. — Z přepravy jsou vyloučeny:

A. předměty, jichž přeprava je vyhrazena jen poště;

B. pokud příloha A jinak nepředpisuje:

1. látky, které mohou vybuchnouti, a to

a) výbušiny,

b) munice,

c) zapalovací tělesa, ohňostrojná tělesa a dýmotvorné předměty,

d) stlačené, zkapalněné nebo pod tlakem rozpuštěné plyny,

e) látky vyvíjející ve styku s vodou zápalné nebo hoření podporující plyny;

2. látky samozápalné;

C. lokomotivy a motorová vozidla hnaná vlastní silou (viz však čl. 46, § 1 C).

§ 2. — Čl. 73, § 8 ustanovuje, jak jedná železnice, jestliže přijala k přepravě předměty uvedené pod § 1, A nebo B.

§ 3. — Železnice může tarifem za určitých podmínek připustiti ku přepravě předměty vyložené z přepravy podle § 1, B a C.

Čl. 46. Předměty připuštěné podmíněčně k přepravě.

§ 1. — Podmínečně jsou ku přepravě připuštěny:

A. předměty přílohy A za podmínek tam ustanovených;

B. mrtvoly za podmínek uvedených v části V tohoto dílu;

C. železniční vozidla jedoucí na vlastních kolech (srovnej však čl. 45, § 1 C); jsou připuštěna jen tehdy, zjistila-li některá železnice, že vozidlo je způsobilé k jízdě, a osvědčí-li to záznamem na vozidle nebo zvláštním průkazem. Lokomotivy, tendry a motorová vozidla musí mimo to býti doprovázeny (srovnej čl. 9, § 2) odborníkem, kterého dá odesílatel, zejména proto, aby obstarával mazání;

D. živá zvířata za podmínek uvedených v části VI tohoto dílu;

E. předměty, jichž nakládání nebo přeprava by způsobovala podle uvážení odesílatel stanice zvláštní obtíže nebo které by se svými rozměry, svou vahou nebo svou úpravou nehodily k žádané přepravě hledíc k zařízením anebo provozním prostředkům zúčastněné železnice; jsou připuštěny jen za zvláštních podmínek, které musí býti smlouveny případ od případu.

§ 2. — Zjistí-li železnice, že přijala k přepravě předměty připuštěné podmíněčně k přepravě, u kterých nejsou zachovány stanovené podmínky, jedná podle čl. 73, § 8.

§ 3. — Železnice může tarifem ustanoviti mírnější podmínky pro předměty uvedené pod § 1, A nebo C.

ČÁST II.

Úprava nákladního listu a podmínky přepravní smlouvy.

Čl. 47. Nákladní list; jeho úprava.

§ 1. — Odesílatel je povinen odevzdati s každou zásilkou nákladního nebo rychlého zboží nákladní list, který ji doprovází; vzorec nákladních listů předpisuje příloha B. Dovoluje-li tarif, aby zásilka byla přepravena po

části cesty jako rychlé zboží a po části cesty jako nákladní zboží, musí odesílatel předložit nákladní list pro nákladní zboží.

§ 2. — Nákladní listy musí býti tištěny na papíru, jehož jakost ustanoví dozorcí úřad.

§ 3. — Nákladní listy, které nejsou tištěny nákladem státní správy finanční nebo státních drah, označí železnice, zmocněná k tomu dozorcím úřadem, na důkaz, že vyhovují předpisům, přezkoušecím razítkem za poplatek ustanovený tarifem, je-li předloženo najednou alespoň 100 výtisků. Dozorcí úřad může ustanoviti výjimky. Nákladní listy tištěné nákladem státní správy finanční nebo státních drah jsou označeny zvláštním znamením.

§ 4. — Výpravny zboží jsou povinny prodávati nákladní listy podle přílohy B za ceny uvedené v tarifu.

§ 5. — Tarif může stanoviti jiné vzorce nákladního listu než podle přílohy B.

Čl. 48. Obsah nákladního listu.

§ 1. — Odesílatel vyplňuje částí nákladního listu orámované silnou čarou; nevyplní-li některou z nich, musí ji přeškrtnouti. Ostatní částí nákladního listu vyplňuje železnice.

§ 2. — Odesílatel je povinen zapsati do nákladního listu:

a) stanici nebo pobočnou výpravnu, až do které má býti zásilka přepravena (stanici určení);

b) přesnou adresu příjemcovu. Jako příjemce smí býti zapsána pouze jediná osoba fyzická nebo právnická, jediná firma neb orgán veřejné služby. Zapsati stanici nebo přednostu stanice určení jako příjemce je přípustné jen tehdy, dovoluje-li to tarif železnice určení nebo prokáže-li odesílatel její souhlas, že smí takové adresy užíti. Pokud tarif neustanovuje jinak, není přípustné zapsati adresu, která neudává jména příjemcovu, jako „na řad“ nebo „držiteli druhopisu nákladního listu“;

c) označení zboží, které zásilka obsahuje, u kusových zásilek též znamení (značku a číslo) nebo místo znamení poznamenati, že kusy jsou označeny adresou příjemcovou, pak počet kusů a druh obalu. Železnice může i u vozových zásilek žádati označení druhu obalu, a dovoluje-li to povaha zboží, i údaj počtu kusů. Pro označení předmětů přílohy A platí ustanovení této přílohy nebo tarifu; pro označení ostatního zboží platí ustanovení tarifu;

d) svou přesnou adresu a podepsati se.

Jako odesílatel smí býti označena pouze jediná osoba fyzická nebo právnická, jediná firma neb orgán veřejné služby.

§ 3. — Odesílatel zapíše do nákladního listu též (viz i § 4):

a) vlastnickou značku, řadu a číslo vozu, nakládá-li zásilku;

b) poznámku o zboží neb obalu podle čl. 56;

c) podrobný výpočet průvodních listin vyžadovaných úřady celními, berními, finančními, policejními nebo jinými úřady správními, jsou-li takové listiny připojeny k nákladnímu listu, nebo o kterých je v něm poznamenáno, že jsou uloženy v určité stanici, na celním nebo jiném úřadě nebo u odesílatele zmocněnce (čl. 57, § 1);

d) místo určení, liší-li se od stanice určení;

e) návrh přepravit zásilku po určité části cesty jako zboží rychlé a po určité části cesty jako zboží nákladní (čl. 47, § 1) nebo přepravit uspišené zboží rychlé, přeje-li si toho způsobu přepravy (čl. 60, § 1);

f) záznam na přihlášku, přeje-li si, aby byla zásilka ponechána na dráze na přihlášku [čl. 66, § 5 a)];

g) váhu zásilky nebo jednotlivých kusů; též může navrhnouti zjištění váhy nebo počtu kusů železnici v odesílací stanici (čl. 50, §§ 3, 4 a 6) nebo ve stanici určení (čl. 64, § 1);

h) částku opověděného zájmu na dodání (čl. 97, § 2), dobírku nebo zálohu (čl. 70);

i) platební záznam podle čl. 68, §§ 2 až 4;

k) tarify nebo přepravní cestu (čl. 54, §§ 2 a 3, čl. 55, § 10 a čl. 96, § 1);

l) návrh na přepravu ve vozech krytých nebo na otevřených vozech (čl. 59, § 2);

m) stanici nebo místo, kde má býti vykonáno řízení celní, berní, finanční, policejní nebo řízení jiných úřadů správních;

n) záznam, že se zúčastní ve stanici na cestě sám nebo zmocněncem řízení celního, berního, finančního, policejního nebo řízení jiných úřadů správních, anebo jiný záznam o plnění předpisů celních, berních, finančních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních podle čl. 62;

o) návrh, aby jemu byla podána zpráva o překážce při dodání prostřednictvím odesílací stanice telegraficky nebo přímo telegraficky nebo přímo poštou, nebo aby byla podána označené osobě (čl. 74, § 3), nebo návrh, jak má železnice jednati se zásilkou při přepravní překážce nebo při překážce při dodání (čl. 73, § 3 a čl. 74, § 4);

p) místo a datum napsání nákladního listu.

§ 4. — Učiniti jiné zápisy v nákladním listu nebo připojení jiné listiny k nákladnímu listu než ty, které jsou předepsány nebo dovoleny zákonnými ustanoveními, tímto řádem nebo tarifem, není dovoleno.

§ 5. — Jedním nákladním listem smí býti podáno pouze zboží, které lze naložiti podle úsudku odesílací stanice do jednoho vozu, vyjímajíc nejdílné předměty, které vyžadují více než jednoho vozu. Toto ustanovení však neplatí, jestliže tarif dovoluje, aby bylo přepraveno několik vozů, třeba i jen po části cesty, jedním nákladním listem.

§ 6. — Jedním nákladním listem není dovoleno podati:

a) předměty, které nemohou býti přepraveny pohromadě v jednom voze bez závady nebo bez porušení předpisů celních, berních, finančních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních;

b) předměty, které má nakládati odesílatel, s předměty, které má nakládati železnice; tarif může stanoviti výjimky.

§ 7. — Předměty připuštěné k přepravě podminěčně je dovoleno podati jedním nákladním listem buď pohromadě nebo s jiným zbožím jen tehdy, je-li dovoleno je spolu nakládati nebo nakládati s jiným zbožím (viz čl. 75, § 5, čl. 78, § 1, čl. 80, § 2 a přílohu A). Jedním nákladním listem smí býti podáno pouze jedno železniční vozidlo jedoucí na vlastních kolech.

§ 8. — Nestačí-li místo v nákladním listu určené k označení zboží, musí odesílatel užítí k označení zboží, pokud tarif neustanovuje jinak, vloček se dvěma průpisy téže velikosti jako nákladní list, pečlivě k němu připevněných, a každou z nich musí podepsati; v nákladním listu musí na ně ukázati. Udává-li odesílatel úhrnnou váhu zásilky, musí ji zapisati do nákladního listu.

§ 9. — Tarif může stanoviti, zda a na kterém místě nákladního listu smí odesílatel zapisati jako pouhou zprávu pro příjemce a bez závaznosti a odpovědnosti železnice, na př. „Zásilka p. N.“, „Z rozkazu p. N.“, „Pro p. N.“, „K další přepravě p. N.“, „Pojištěno u N.“, „Pro loď N.“, „Z lodi N.“, „Pro automobilovou trať N.“, „Pro leteckou trať N.“, „K vývozu do N.“.

§ 10. — Zápisy v nákladním listu (§§ 2 až 4), jakož i ve vločkách k němu, musí býti zapsány nebo vytištěny pouze latinkou, a to trvalým písmem.

§ 11. — Nákladní listy, v kterých bylo přepisováno, přelepováno, vymazáváno nebo škrabáno, železnice odmítne. Škrtnutí je dovoleno jen tehdy, potvrdí-li je zvlášť odesílatel podpisem, a jde-li o počet kusů nebo o váhu, zapíše-li opravené množství též slovy.

§ 12. — Železnice má za to, že ten, kdo odevzdá nákladní list, jest odesílatelem zmocněn změnit nebo doplnit nákladní list, jakož i k zápisům a ke všem jednáním, která se týkají sjednání přepravní smlouvy, pokud odesílatel v nákladním listu neustanovil jinak.

Čl. 49. Odpovědnost odesílatele za jeho zápisy v nákladním listu.

Odesílatel odpovídá za své zápisy v nákladním listu; stihnou ho všechny následky vyplývající z toho, že jeho zápisy jsou nesprávné, nepřesné, neúplné nebo že jsou napsány v nákladním listu na místě jiném, než které je pro ně určeno. Nedostačuje-li však určené místo, musí na něm odesílatel poznamenati, kde na nákladním listu je zapsána další část zápisu; o označení zboží v nákladním listu však srovnej čl. 48, § 8.

Čl. 50. Přezkoumání zásilky; zjištění váhy nebo počtu.

§ 1. — Železnice jest oprávněna kdykoli (viz však § 2) přezkoumati, shoduje-li se zásilka se zápisy v nákladním listu a jsou-li zachovány předepsané bezpečnostní předpisy. Liší-li se výsledek přezkoumání od zápisů v nákladním listu, musí býti do něho zapsán; koná-li se přezkoumání v odesílací stanici, musí býti výsledek zapsán též do druhopisu nákladního listu, má-li jej odesílací stanice. Neshoduje-li se zásilka se zápisy v nákladním listu, je železnice oprávněna vybrati si výdaje vzniklé přezkoumáním, nebyly-li hned zaplacený; viz i čl. 51.

§ 2. — K přezkoumání obsahu, nekoná-li se z důvodů správních opatření, ke kterým je stát oprávněn v zájmu bezpečnosti nebo veřejného pořádku, musí býti pozván v odesílací stanici odesílatel, ve stanici určení příjemce. Nedostaví-li se nebo koná-li se přezkoumání na cestě, je nutné provést přezkoumání v přítomnosti alespoň jednoho svědka, cizího železnici; není-li takového svědka, je přibrati alespoň jednoho železničního zaměstnance. Přezkoumání obsahu zásilky na cestě však smí železnice provést jen tehdy, vyžadují-li to provozní poměry nebo předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních.

§ 3. — U kusových zásilek, které má nakládati železnice (čl. 58, § 1), je železnice, přijímajíc je, povinna pro účely přepravní smlouvy zjistiť v odesílací stanici váhu. Tarif určuje, zda a jaký poplatek za to železnice počítá. Zapsal-li odesílatel váhu do nákladního listu a nenavrhoval v nákladním listu zjištění váhy, může odesílací stanice upustiti od zjištění váhy nebo může kusy téhož druhu zvážiti zkusmo.

§ 4. — U všech ostatních zásilek je železnice povinna pro účely přepravní smlouvy zjistiť váhu, není-li tato váha zapsána v nákladním listu nebo navrhl-li odesílatel v nákladním listu zjistiť váhu a dostačují-li k tomu váhy. Za toto zjištění může železnice počítati tarifní poplatek. Zjištění váhy se koná v odesílací stanici, a jen nedovolovaly-li by to provozní poměry, podle volby železnice buď na cestě, nebo ve stanici určení.

§ 5. — Volba vah a způsobu zjištění váhy přísluší železnici.

§ 6. — Železnice je povinna pro účely přepravní smlouvy zjistiť v odesílací stanici též počet kusů zásilky; u zásilek však, které má nakládati odesílatel, jen tehdy, navrhl-li to odesílatel v nákladním listu a dovolují-li to povaha zboží nebo provozní poměry. Za zjištění počtu kusů může železnice počítati tarifní poplatek.

§ 7. — Odesílatel nebo jeho zmocněnec (čl. 48, § 12) může při podeji zásilky žádati, aby mu byla poskytnuta příležitost zúčastniti se zjištění váhy nebo počtu kusů, koná-li se v odesílací stanici. Nežádá-li toho nebo zmešká-li příležitost mu poskytnutou, může odesílací stanice k návrhu odesílatele nebo jeho zmocněnce opakovati zjištění váhy v jeho přítomnosti; za toto opakované zjištění vybere železnice tarifní poplatek.

§ 8. — Odesílatel má též právo žádati, aby byla mimo váhu zásilky podle § 4 zjištěna váha prázdného vozu. Železnice žádosti vyhově, jestliže jí to dovolují provozní poměry. Tarif určuje, zda a jaký poplatek železnice za to počítá.

§ 9. — Zjišťuje-li železnice váhu zásilky, na kolejové váze a nezjistí-li zároveň váhu prázdného vozu (srovnej i § 8), určí váhu zásilky tak, že odečte váhu vozu na něm označenou od zjištěné celkové váhy naloženého vozu. Tarif může ustanoviti výjimku.

§ 10. — Neustanovuje-li tarif jinak, osvědčí železnice v nákladním listu, že zjistila váhu nebo počet kusů zásilky nebo váhu prázdného vozu podle §§ 3, 4, 6 a 8. Zjistila-li váhu nebo

počet kusů odesílací stanice, osvědčí to též v druhopisu nákladního listu, má-li jej.

Čl. 51. Přirážky k dovoznému.

§ 1. — Napsal-li odesílatel do nákladního listu nesprávné zápisy, které měly za následek přijetí předmětů vyloučených z přepravy podle čl. 45, § 1 B nebo které mohly mít za následek počítání menšího dovozného, rovněž nedbal-li odesílatel bezpečnostních předpisů přílohy A nebo přetížil-li vůz, který nakládal, musí býti zaplacená přirážka a třebas i doplacen rozdíl dovozného; mimo to je třeba nahraditi škodu snad vzniklou, nehledíc ke stíhání podle trestních předpisů.

§ 2. — Přirážka jest ustanovena takto:

a) byly-li nesprávně označeny předměty vyloučené z přepravy podle čl. 45, § 1 B nebo předměty přílohy A, anebo nebylo-li dbáno bezpečnostních předpisů této přílohy, činí přirážka za každý kilogram hrubé váhy toho kusu, v kterém byl takový předmět:

1. u předmětů vyloučených z přepravy podle čl. 45, § 1 B	50 Kč;
2. u předmětů přílohy A, třída I—Ia a I—Ib	30 Kč;
3. u předmětů přílohy A, třída I—Ic a I—Id	20 Kč;
4. u předmětů přílohy A, třídy I—Ie, II a III	10 Kč;
5. u předmětů přílohy A, třídy IV, V a VI	2 Kč.

Byla-li by přirážka vypočtená podle zásad uvedených v odst. b) větší, musí býti zaplacená tato přirážka;

b) bylo-li nesprávně označeno jiné zboží, než které je v odst. a), rovná se přirážka dvojnásobnému rozdílu mezi dovozným z odesílací stanice až do stanice určení, počítaným podle zapsaného označení, a dovozným, které by se vybralo podle správného označení. Skládá-li se zásilka z různých druhů zboží, za které se počítá různě dovozné, a lze-li váhu jednotlivých druhů zboží snadno zjistiti, vyměří se přirážka, je-li takto menší, dvojnásobnou částkou rozdílu mezi dovozným vypočítaným podle zapsaného označení a dovozným, které by se vybralo za různé druhy zboží podle správného označení;

c) byla-li zapsána menší váha než skutečná, rovná se přirážka dvojnásobnému rozdílu mezi dovozným za zapsanou váhu a dovozným za zjištěnou váhu z odesílací stanice až do stanice určení;

d) byl-li přetížen vůz, který nakládal odesílatel, rovná se přirážka šestinásobnému dovoznému z odesílací stanice až do stanice určení za váhu, která přesahuje zatížení stanovené v čl. 52, § 1;

e) přirážky ustanovené v odst. a) až d) se vybírají na sobě nezávisle. Bylo-li však nesprávně označeno zboží uvedené v odst. b) a zároveň zapsána menší váha než skutečná, rovná se přirážka dvojnásobnému rozdílu mezi dovozným za zapsané označení a za zapsanou váhu a dovozným za správné označení a za zjištěnou váhu. Druhá věta odst. b) platí obdobně.

§ 3. — Tarif určuje zásady, podle kterých může železnice z ochoty zmírniti nebo promítnouti přirážky.

§ 4. — Přirážka nesmí býti vybírána:

a) při zapsání menší váhy než skutečné, byla-li železnice povinna zjistiti váhu zásilky podle čl. 50, § 3;

b) při zapsání menší váhy než skutečné, byla-li železnice povinna zjistiti váhu zásilky na odesílatelův návrh podle čl. 50, § 4;

c) při zapsání menší váhy než skutečné, navrhl-li odesílatel zjištění váhy zásilky ve stanici určení [čl. 48, § 3 g)] a kolejové váhy ve stanici určení dostačují;

d) při přetížení vozu nakládaného odesílatelem, nezapsal-li odesílatel v nákladním listu váhu nebo navrhl-li zjištění váhy podle čl. 50, § 4;

e) přibýlo-li za přepravy zásilce váhy, aniž nastalo přetížení, dokáže-li odesílatel nebo příjemce, že přírůstek váhy vznikl povětrnostními vlivy;

f) při přetížení způsobeném za přepravy povětrnostními vlivy, dokáže-li odesílatel, že při nakládání vozu nepřekročil ložnou váhu na něm označenou.

§ 5. — Závazek ku placení přirážky vzniká sjednáním přepravní smlouvy (čl. 53, § 1). Přirážka vázne na zásilce nehledíc k tomu, kde byly zjištěny okolnosti, které k vybrání přirážky opravňují. Příjemce je však povinen zaplatiti přirážku, přijal-li nákladní list, jen tehdy, je-li tato poznamenána v nákladním listu. Jinak je povinen platiti přirážku odesílatel.

§ 6. — Pokud neustanovuje tarif jinak, je příjemce povinen, neužil-li zboží k účelu, ke kterému ho mělo býti podle nákladního listu užito, nebo nebylo-li se zbožím naloženo podle prohlášení v nákladním listu, zaplatiti přirážku stanovenou tarifem, jestliže přijal ná-

kladní list, a to i tehdy, není-li přírážka v nákladním listu poznamenána.

Čl. 52. Zatížení vozu. Přetěž.

§ 1. — Pro zatížení vozu je rozhodná ložná váha na něm označená. Zatížití vůz až do nosnosti na něm označené je dovoleno jen tehdy, není-li třeba obávat se podle přirozené povahy zboží, že zatížení vlivem povětrnosti za přepravy překročí nosnost. Má-li vůz jen jeden nápis, je jím označena ložná váha, kterou lze za týchž podmínek překročit až do 5%. Zatížení přesahující nosnost — přetížení — není dovoleno. Bylo-li přetížení vozu zjištěno v odesílací stanici nebo v některé stanici na cestě, musí být přetěž z vozu vyložena.

§ 2. — Bylo-li zjištěno přetížení vozu v odesílací stanici, může železnice žádati, aby odesílatel přetěž z vozu vyložil. Neučiní-li tak odesílatel ihned nebo bylo-li přetížení vozu zjištěno v některé stanici na cestě, železnice přetěž na odesílatelovo nebezpečí vyloží. Zároveň vyzve odesílatele podle své volby buď přímo nebo prostřednictvím odesílací stanice, aby navrhl, jak jednati s přetěží. Výdaje železnice váznou na zásilce. Neučiní-li odesílatel proveditelný návrh ve lhůtě stanovené tarifem, je železnice oprávněna jednati podle čl. 74, §§ 6, 7 a 11. Za vykládání, uložení a třebas i přikládání přetěže a za zdržení vozu může železnice vybrati poplatky podle tarifu. Za přetěž se počítá přepravné podle ustanovení tarifu z odesílací stanice až do stanice, kde byla přetěž vyložena. Přírážka vázne na zásilce, která zůstala ve voze. Navrhl-li odesílatel, aby byla přetěž vrácena do odesílací stanice nebo zaslána dále, jedná se s ní jako se samostatnou zásilkou. Za provádění návrhů může železnice vybíratí poplatek podle tarifu.

Čl. 53. Sjednání přepravní smlouvy. Potvrzení o přijetí zásilky.

§ 1. — Přepravní smlouva je sjednána, jakmile přijme odesílací stanice ku přepravě zásilku a nákladní list (viz však čl. 61). Na znamení přijetí vytiskne výpravna zboží na nákladním listu datové razítko staniční, a to hned po úplném podeji zásilky zapsané v nákladním listu, a vyjma případ podle čl. 63, § 5 nebo nebylo-li ujednáno jinak, po zaplacení pohledávek železnice, které má odesílatel platiti. Orazítkování nákladního listu se musí státi v přítomnosti odesílatele nebo jeho zmocněnce, požádá-li o to.

§ 2. — Důkazem o přepravní smlouvě je nákladní list označený datovým razítkem.

§ 3. — U zboží, které má odesílatel nakládati podle ustanovení tohoto řádu nebo tarifu anebo podle dohody železnic s ním sjednané a do nákladního listu pojaté, jsou zápisy nákladního listu o váze nebo počtu kusů zásilky důkazem proti železnici jen tehdy, když železnice zjistila váhu nebo počet kusů zásilky a osvědčila to v nákladním listu.

§ 4. — Výpravna zboží je povinna potvrditi přijetí zásilky vytištěním datového razítka staničního na druhopisu nákladního listu, jakmile sjedná přepravní smlouvu. Druhopis nákladního listu nemá povahy ani nákladního listu ani nakládacího listu.

§ 5. — Výpravna zboží může na odesílatelovu žádost vedle druhopisu nákladního listu vydati ještě osvědčení o přijetí zásilky za podmínek ustanovených tarifem a může za ně žádati tarifní poplatek. Taková osvědčení nemají povahy druhopisu nákladního listu.

Čl. 54. Zásady pro výpočet přepravného (dovozného a vedlejších poplatků). Předpisy tarifů a přepravní cesty. Výdaje (hotové výdaje a útraty).

§ 1. — Přepravné počítá železnice podle platných tarifů (srovnej čl. 6), a to podle odesílatelových zápisů v nákladním listu, pokud tento řád nebo tarif neustanovuje jinak.

§ 2. — Odesílatel může zapsati v nákladním listu tarify, kterých má být užito; železnice počítá dovozné podle zapsaných tarifů (viz však §§ 4 a 6).

§ 3. — Odesílatel může, pokud tarif neustanovuje jinak, zapsati v nákladním listu přepravní cestu. Železnice počítá dovozné po zapsané cestě přepravní (viz však §§ 4 až 6).

§ 4. — Zapsal-li odesílatel do nákladního listu stanice, v kterých má být vykonáno řízení celní, berní, finanční, policejní nebo řízení jiných úřadů správních, počítá železnice dovozné po cestě, na které tyto stanice leží. Neshoduje-li se však tento zápis se zapsanými tarify (§ 2) nebo se zapsanou cestou přepravní (§ 3), řídí se železnice jen zápisem o řízení celním, berním, finančním, policejním nebo o řízení jiných úřadů správních.

§ 5. — Železnice smí provésti — mimo případy uvedené v čl. 60, § 3 a čl. 73, § 1 — přepravu po jiné cestě, než kterou zapsal odesílatel, jen tehdy, jestliže

a) dovozné a dodací lhůta nebudou větší než dovozné a dodací lhůta počítané po přepravní cestě zapsané odesílatelem;

b) předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních budou splněny vždy ve stanicích zapsaných odesilatelem.

Železnice podá na své útraty odesilateli zprávu, že se přeprava koná po jiné cestě, než kterou zapsal.

§ 6. — Nezapsal-li odesílatel do nákladního listu ani tarifů, kterých má býti užito (§ 2), ani přepravní cesty (§ 3), anebo nedostačují-li odesílatelovy zápisy k úplnému určení tarifů nebo přepravní cesty, nebo vylučují-li se tyto zápisy navzájem, poskytne železnice nejlevnější dovozní. Dovozním se vyrozumívají též převozní a místní poplatky, stanovené pro některé stanice tarifem.

§ 7. — Mimo přepravné stanovené v tarifech a přírážky k dovoznímu (čl. 51) smí železnice započítati toliko hotové výdaje, jako dávky a poplatky celní, berní nebo policejní, výdaje nebo poplatky za převoz zásilky v tarifu neustanovené, výdaje za přezkoumání zásilky (čl. 50, § 1), za nutnou úpravu vnějšího nebo vnitřního obalu zásilky, za správy nebo jiné práce k zachování zásilky a podobné výdaje.

§ 8. — Železnice musí částky, které jest oprávněna podle § 7 vybrati, odděleně zapsati a přesně označiti v nákladním listu (viz i čl. 68, § 6) nebo ve výplatním účtu (čl. 68, § 5) a připojiti doklady o výdajích. Má-li však zaplatiti výdaje odesílatel, nesmějí býti doklady odevzdány s nákladním listem příjemci, nýbrž musí býti s výplatním účtem vydány odesílateli. K částce přírážky k dovoznímu musí býti poznamenán důvod, proč byla započtena.

§ 9. — Železnice jest oprávněna vybírati z hotových výdajů poplatek ustanovený tarifem (provisi). Vyňaty jsou povozné, kolkový poplatek a poštovné.

Čl. 55. Dodací lhůty.

§ 1. — Pokud tarif neustanovuje kratší lhůty výpravní a přepravní, platí tyto (viz však § 10):

- a) pro rychlé zboží
 1. výpravní lhůta 12 hodin,
 2. přepravní lhůta za každých započatých 300 tarifních kilometrů 24 hodin;
- b) pro nákladní zboží
 1. výpravní lhůta 24 hodin,
 2. přepravní lhůta při vzdálenostech až do 150 tarifních kilometrů 24 hodin,

při větších vzdálenostech za každých dalších započatých 200 tarifních kilometrů dalších 24 hodin.

§ 2. — Přepravní lhůta se počítá podle úhrnné vzdálenosti mezi odesílací stanicí a stanicí určení, výpravní lhůta se počítá pouze jednou, i je-li při přepravě zúčastněno několik železnic.

§ 3. — Železnice může po schválení dozorním úřadem ustanoviti přírážky k výpravním a přepravním lhůtám:

- a) pro přepravu po vodních cestách anebo po silnicích bez železničních kolejí;
- b) pro přepravu z pobočných výpraven nebo do nich;
- c) pro přepravu po trati spojující různé trati téže dráhy nebo několika drah;
- d) pro přepravu po podružné trati, jakož i pro přechod na trať s odlišným rozchodem anebo s této trati;
- e) za mimořádných okolností, které mohou způsobiti neobvyklý vzrůst přepravy nebo neobvyklé obtíže provozní.

§ 4. — Přírážky v § 3 a) až d) určuje tarif. Přírážky v § 3 e) musí býti vyhlášeny a nenabývají účinnosti před vyhlášením; ve vyhlášce musí býti uvedeno, že bylo schválení uděleno.

§ 5. — Dodací lhůta se u zásilek přijatých k přepravě dopoledne počíná uplynutím 12. hodiny, u zásilek přijatých k přepravě odpoledne uplynutím 24. hodiny. Následuje-li však u zásilek nákladního zboží po dni, kdy byly přijaty k přepravě, neděle, zákonný svátek nebo památný den, může býti tarifem ustanoveno, že se dodací lhůta u zásilek přijatých k přepravě odpoledne počíná uplynutím 24. hodiny příštího dne. Tarif může též ustanoviti u zásilek nákladního zboží, které podle ustanovení tarifu nebo podle ujednání s odesílatelem byly přijaty k přepravě v neděli, o zákonných svátcích nebo památných dnech, že se dodací lhůta počíná uplynutím 12. hodiny příštího dne.

§ 6. — Dodací lhůta je zachována, jestliže před jejím uplynutím buď

- a) zásilka byla příjemci dovezena do domu, nebo byl-li učiněn řádný pokus o to, nebo
- b) zpráva příjemci o příchodu zásilky byla uskutečněna (čl. 66, § 3) a zásilka byla přichystána k odběru, nebo
- c) byla přichystána k odběru zásilka, která

má být ponechána na dráze na přihlášku, neb u které se příjemce zřekl zprávy písemně.

§ 7. — Měla-li by končiti dodací lhůta v neděli, o zákonném svátku nebo památném dnu, uplyne u rychlého zboží teprve ve stejnou hodinu příštího dne, u nákladního zboží teprve ve stejnou hodinu příštího dne všedního.

§ 8. — Dodací lhůta se staví po dobu zadržetí způsobeného:

a) plněním předpisů celních, berních, finančních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních;

b) provozní poruchou železnicí nezaviněnou, pro kterou nelze dočasně přepravu začítí nebo v ní pokračovati;

c) přezkoumáním zásilků (čl. 50, § 1), a to neshoduje-li se zásilka se zápisy v nákladním listu, jakož i vykládáním přetěže (čl. 52, § 1);

d) příkazem odesílatele (čl. 71 a 72).

Tarif může ustanoviti stavení dodací lhůty i z jiných důvodů.

§ 9. — Stavení lhůty dodací se lze dovolávati jen tehdy, jestliže železnice poznamenala důvod a trvání jejího stavení v nákladním listu.

§ 10. — Železnice může, poskytuje-li zvláštní podmínky přepravní, které poskytují slevu proti dovoznému počítanému za celou přepravu podle všeobecných podmínek, prodloužiti dodací lhůty. Žádá-li odesílatel, aby bylo užito takových zvláštních podmínek, musí to navrhnouti v nákladním listu.

Čl. 56. Stav zboží. Obal a označení.

§ 1. — Jsou-li na zásilce zřejmé stopy poškození, může železnice buď odmítnouti přijetí zásilků nebo žádati, aby odesílatel uznal poškození v nákladním listu a aby je přesně popsal. Tarif může ustanoviti výjimky.

§ 2. — Vyžaduje-li povaha zboží obalu, jest odesílatel povinen je baliti tak řádně, aby bylo za přepravy chráněno od úplné a částečné ztráty a poškození, jakož i aby nemohlo způsobiti škodu, a to osobám, provozním prostředkům nebo jiným předmětům.

§ 3. — Nevyhověl-li odesílatel ustanovením § 2, může železnice buď odmítnouti přijetí zásilků nebo žádati, aby odesílatel uznal v nákladním listu, že obal chybí nebo že má vadu, a aby ji přesně popsal. Tarif může ustanoviti výjimky.

§ 4. — Odesílatel odpovídá za následky toho, že na zásilce jsou zřejmé stopy poško-

zení, že obal chybí nebo že je vadný; zejména je povinen nahraditi škodu, která by tím železnici snad vznikla. Jestliže odesílatel v nákladním listu nepoznamenal, že zboží je poškozeno, že obal chybí nebo že je vadný, přísluší provésti důkaz o tom železnici.

§ 5. — Nejsou-li tarifem ustanoveny výjimky, jest odesílatel povinen u kusových zásilek opatřiti dostatečně trvanlivým způsobem a zřetelně každý kus znamením, t. j. značkou a číslem, které vylučují jakoukoli záměnu a shodují se úplně se zápisy v nákladním listu [čl. 48, § 2 c)], nebo místo nich adresou příjemcovou. Viz i přílohu A. Mimo to jest odesílatel povinen dostatečně trvanlivým způsobem opatřiti každý kus názvem stanice určení, pokud tarif neustanovuje jinak. Staré nápisy a štítky, týkající se dřívější přepravy, je povinen odesílatel odstraniti nebo zřetelně přeskrtnouti.

§ 6. — Železnice může žádati, aby bylo drobné zboží kusové stejného druhu (drobné výrobky železné nebo pod.), které nelze přijímati ani nakládati bez značné ztráty času, svázáno nebo baleno ve větší jednotky.

§ 7. — Podmínky pro balení a nakládání předmětů přílohy A ustanovuje tato příloha. Železnice může též v tarifu stanovit podmínky pro balení a nakládání zboží, které sice ne náleží k předmětům přílohy A, může však způsobiti svými vlastnostmi za přepravy závady.

§ 8. — Nejsou-li tarifem ustanoveny výjimky, přepravuje železnice jen jako vozové zásilky předměty křehké (jako sklo, porcelán, hrnčířské zboží), předměty, které by se roztrousily ve voze (jako ořechy, ovoce, krmivo, kamení), jakož i zboží, které by mohlo jiné zboží pošpinit nebo poškoditi (jako uhlí, vápno, popel, obyčejná prst, zemitá barva), nejsou-li zabaleny nebo svázány tak, aby se nemohly rozbít, ztratiti, anebo aby nemohly pošpinit nebo poškoditi jiné předměty.

Čl. 57. Listiny ke splnění předpisů celních, berních, finančních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních. Úřední závěrka.

§ 1. — Odesílatel je povinen připojiti k nákladnímu listu průvodní listiny, kterých je zapotřebí, aby byly před dodáním zboží příjemci splněny předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních. Tyto listiny se smějí týkati pouze zboží, které náleží k těmto nákladnímu listu, leda by sho-

ra uvedené předpisy nebo tarif ustanovovaly něco jiného. Odesílatel je povinen tyto listiny zapsati jednotlivě a přesně do nákladního listu; nemohou-li býti připojeny k nákladnímu listu, ježto jsou uloženy v některé stanici, na celním nebo jiném úřadě nebo u odesílatele zmocněnce, musí býti v nákladním listu přesně označeno místo i adresa, kde jsou uloženy.

§ 2. — Železnice není povinna zkoumati, jsou-li připojené listiny průvodní správné, přesné nebo úplné.

§ 3. — Odesílatel odpovídá železnici, pokud nelze přičísti vinu jí, za všechny škody, které vzniknou tím, že tyto listiny chybějí, jsou nesprávné, nepřesné nebo neúplné. Mimo to vybere železnice za dobu, po kterou je tím zdržena přeprava, pokud tarif neustanovuje jinak, skladištné, stejné nebo zdržné.

§ 4. — Železnice odpovídá jako špeditér za následky ztráty, neuzítí nebo nesprávného užití průvodních listin, zapsaných do nákladního listu a k němu připojených nebo ve stanici uložených; u průvodních listin uložených na celním nebo jiném úřadě nebo u odesílatele zmocněnce odpovídá železnice jen za neuzítí nebo nesprávné užití. Náhrada však, kterou by měla platiti, nesmí býti větší než náhrada za ztrátu zboží.

§ 5. — Odesílatel je povinen postarati se o to, aby zásilka byla zabalena a přikryta tak, jak určují předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních. Jestliže odesílatel nezabalil anebo nepřikryl zásilku podle těchto předpisů, může tak učiniti železnice za něho; vydaje váznou na zásilce. Železnice může též odmítnouti zásilku, jejíž úřední závěrka je porušena nebo vadná.

ČÁST III.

Provádění přepravní smlouvy.

Čl. 58. N a k l á d á n í.

§ 1. — Zdali má zboží nakládati železnice či odesílatel, určuje tarif, pokud nemá tento řád o tom ustanovení nebo nebyla-li sjednána a do nákladního listu pojata zvláštní dohoda mezi odesílatelem a železnici.

§ 2. — Pro zboží, které má nakládati odesílatel, je nutné objednatí vůz nebo ohlásiti podej zboží; podmínky stanoví tarif. Objednateli nepřislouší nárok na vůz s určitou vahou ložnou nebo s určitou plochou ložnou nebo na vůz stavěný zvláštním způsobem, nehledíc k nároku podle čl. 59, § 2. Při objednávce vozu

může železnice žádati jistotu v částce rovnající se zdržnému za jeden den.

§ 3. — Nelze-li objednaný vůz přichystati, podá železnice o tom, pokud je to možné, objednateli zprávu na své útraty. Nebyl-li včas přichystán vůz přislíbený písemně, nahradí železnice objednateli na žádost výdaje vzešlé tím, že se marně pokusil zásilku podati, alespoň však zdržné za jeden den. Tarif může stanoviti poplatek, který má objednatel zaplatiti, byla-li objednávka vozu odvolána dříve, než byl vůz přichystán. Byla-li objednávka vozu odvolána teprve tehdy, když byl již vůz přichystán, ale ještě před skončením nakládací lhůty (čl. 60, §§ 6 a 10), má objednatel zaplatiti tarifem ustanovený poplatek, který však nesmí býti větší než zdržné za jeden den. Nepoužil-li objednatel přichystaného vozu v nakládací lhůtě aniž odvolal objednávku, pokládá se objednávka za zrušenou a železnice vybere zdržné od okamžiku přichystání vozu.

§ 4. — Než započne odesílatel nakládati, je povinen prohlédnouti vůz, nemá-li zjevných vad a hodí-li se k přepravě podávaného zboží.

§ 5. — Pokud železnice nemá viny, neodpovídá a není povinna náhradou za škody, které vzniknou na zboží při nakládání odesílatelem nebo jeho lidmi.

§ 6. — Pokud nemá tento řád předpisů o nakládání do vozu, platí ustanovení tarifu.

§ 7. — Železnice může v tarifu stanoviti, že bude sama nebo podnikateli za poplatek vyhlášený tarifem nebo vývěskem ve stanici překládati zboží, které má v odesílací stanici přejíti od dopravního prostředku jiného druhu přímo na dráhu. Osoby, kterých při tom užije, pokládají se za zaměstnance železnice podle čl. 101.

§ 8. — Tarif ustanovuje, zdali a za jakých podmínek je dovoleno doplňovati zásilku příkládkou ve stanici na cestě.

Čl. 59. Přeprava ve vozech krytých nebo otevřených nebo zvláště zařízených.

§ 1. — Pokud tento řád nemá zvláštních předpisů, ustanovuje tarif, zdali a za jakých podmínek se přepravuje zboží ve vozech krytých nebo otevřených — podle potřeby přikryté plachtou — nebo ve vozech zvláště zařízených.

§ 2. — Nebrání-li tomu předpisy tohoto řádu, předpisy celní, berní, finanční, policejní

nebo předpisy jiných úřadů správních, předpisy o užívání vozů nebo provozní důvody, jest odesílatel oprávněn navrhnouti v nákladním listu, aby zboží

a) pro které určuje tarif otevřené vozy, bylo přepraveno ve vozech krytých,

b) pro které určuje tarif kryté vozy, bylo přepraveno na vozech otevřených.

§ 3. — Tarif určuje, zda a za jakých podmínek dodává železnice plachty k přikrytí zboží na otevřených vozech.

Čl. 60. Podej a přijetí zboží.

§ 1. — Železnice přijímá zásilku jako nákladní nebo jako rychlé zboží. Srovnej čl. 47, § 1. V tarifu může být stanoveno, které zboží nepřijímá železnice jako rychlé, a zda a za jakých podmínek přijímá rychlé zboží k uspišné přepravě (uspišené zboží rychlé). Viz i přílohu A.

§ 2. — Železnice je povinna přijímat ku přepravě jen zboží, jehož přeprava může být hned započata (viz i čl. 61).

§ 3. — Jestliže veřejný zájem nebo potřeby provozu to vyžadují, může dozorcí úřad ustanoviti, aby

a) provoz byl zastaven úplně nebo zčásti,

b) určité zboží přechodně bylo buď vyloučeno z přepravy, nebo připuštěno ku přepravě za určitých podmínek,

c) určité zboží bylo přednostně přepraveno.

Tato opatření musí být uveřejněna a ne-nabývají účinnosti před uveřejněním. Železnice odmítne zásilku, jejíž přepravě by bránila taková obmezení.

§ 4. — Přestoupením §§ 2 a 3 je dán nárok na náhradu způsobené škody.

§ 5. — Zboží, které má nakládati železnice, jakož i železniční vozidlo jedoucí na vlastních kolech je povinen odesílatel odevzdati železnici na místech ustanovených železnicí buď trvale nebo případ od případu. Podej musí být ukončen ve lhůtě, která trvá alespoň 24 hodin (lhůta prostá skladištného nebo lhůta prostá stojného), pokud pro některé zboží nebo pro některá železniční vozidla tento řád anebo tarif neustanovuje jinak (viz i § 13). Neodevzdal-li odesílatel ve lhůtě prosté skladištného všechno zboží zapsané v nákladním listu nebo ve lhůtě prosté stojného železniční vozidlo jedoucí na vlastních kolech, vybere železnice po uplynutí těchto lhůt za zboží skladištné nebo za železniční vozidlo jedoucí na vlastních kolech stojné.

§ 6. — Zboží, které má nakládati odesílatel,

jest odesílatel povinen nakládati ve stanici na místech ustanovených železnicí buď trvale nebo případ od případu. Nakládání musí být ukončeno ve lhůtě, která trvá alespoň 24 hodin (nakládací lhůta), pokud pro některé zboží tento řád anebo tarif neustanovuje jinak (viz i § 13). Nenaložil-li odesílatel v nakládací lhůtě všechno zboží zapsané v nákladním listu, vybere železnice po uplynutí této lhůty zdržné. Uplynula-li nakládací lhůta teprve po 14. hodině v den, který přímo předchází neděli, zákonný svátek nebo památný den, nevybírā železnice za neděli, zákonný svátek nebo památný den zdržné; následuje-li tu však neděle a zákonný svátek nebo památný den, nebo zákonný svátek a památný den, anebo několik zákonných svátků nebo památných dnů přímo po sobě, vybírā železnice zdržné za jeden z těchto dnů. Je-li nakládací lhůta překročena o více než 24 hodin, může železnice zboží na útraty a nebezpečí odesílatelovo vyložiti a vzíti na sklad nebo odevzdati na sklad špeditérovi nebo do veřejného skladiště, při čemž odpovídā za pečlivost řádného obchodníka; učiní-li tak, podā odesílateli o tom na jeho útraty zprāvu.

§ 7. — Železnice vybírā skladištné, stojné nebo zdržné též tehdy, jestliže odesílatel ve lhůtách uvedených v §§ 5 nebo 6 neodevzdal železnici nákladní list nebo nevrátil opravený nákladní list, který mu železnice vrátila pro nesprávnost, nepřesnost nebo neúplnost, že učinil zápisy na jiném místě než pro ně určeném anebo že nepřipojil k nákladnímu listu předepsané listiny průvodní (srovnej však čl. 57, § 1). Tytéž poplatky vybírā železnice i tehdy, jestliže odesílatel v těchto lhůtách buď nezaplatil pohledávky železnice, pokud mají být placeny napřed, anebo nedal na ně přibližnou jistotu.

§ 8. — Neustanovuje-li tarif jinak, není dovoleno v neděli, o zákonných svátcích nebo o památných dnech podāvati nákladní zboží. Rychlé zboží může být podāvāno, nepřekāží-li nic řízení celnímu, bernímu, finančnímu, policejnímu nebo řízení jiných úřadů správních.

§ 9. — Podej a nakládání zboží jest odesílatel povinen provésti ve služebních hodinách vyhlášených vývěskem ve stanici; mimo služební hodiny jen za souhlasu stanice, která jest oprávněna vybírati za to poplatek ustanovený tarifem nebo vývěskem ve stanici.

§ 10. — Lhůta prostā skladištného nebo lhůta prostā stojného (§ 5) a nakládací lhůta (§ 6) se staví v neděli, o zákonných svátcích nebo památných dnech, jakož i po dobu plnění předpisů celních, berních, finančních,

policejních nebo předpisů jiných úřadů správních, pokud plnění nebylo zdržováno odesilatelem.

§ 11. — Železnice může v místě odesílací stanice nebo z okolních míst sama nebo povozníky přivážeti zboží na stanici za poplatek, který vyhlásí vývěskem ve stanici. Osoby, kterých při tom užije, se pokládají za zaměstnance železnice podle čl. 101, která odpovídá jako povozník. Tyto osoby jsou povinny na požádání předložit poplatkový tarif. Odesilatelé mají na vůli buď užiti tohoto opatření, nebo si zboží přivážeti nebo dáti je přivážeti.

§ 12. — Pro podej zásilek může železnice zřídit pobočné výpravny.

§ 13. — Je-li pravidelnost provozu ohrožena mimořádnými poměry, může železnice podle potřeby zkrátiti lhůtu prostou skladištného, stojného nebo nakládací lhůtu, ne však na dobu kratší než 8 denních hodin, jakož i zvětšiti skladištné, stojné, zdržné nebo poplatky za odvolání objednaného vozu. Výjimečně může železnice zkrátiti nakládací lhůtu až na 6 denních hodin, nakládá-li odesílatel do vozu, z kterého vyložil zboží pro něho došlé. Železnice může též odvolati úlevy ve výpočtu zdržného uvedené v § 6. Všechna tato opatření, k nimž je zapotřebí schválení dozorcím úřadem, musí býti vyhlášena a nenabývají účinnosti před vyhlášením; ve vyhlášce musí býti uvedeno, že bylo schválení uděleno.

Čl. 61. Zatímní úschova.

Zboží, jehož přeprava nemůže býti hned započata, je železnice na odesílatelovu žádost povinna, pokud stačí místo, vzíti zatím v úschovu a vydati o tom potvrzení. Odesílatel je povinen odevzdati se zbožím nákladní list a žádati v něm o zatímní úschovu a naložení zboží železnicí. Takové zboží přijme železnice k přepravě teprve tehdy, až bude jeho přeprava možná, a sama je nakládá. Železnice odpovídá až do sjednání přepravní smlouvy (čl. 53) jako schovatel. Zatímní úschova zboží, které se podle úsudku odesílací stanice rychle kazí, a předmětů uvedených v čl. 46 může býti odepřena.

Čl. 62. Předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních.

§ 1. — Mají-li býti splněny předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních v odesílací stanici, jest odesílatel povinen, pokud není stanoveno jinak, splniti je před přijetím zásilky k přepravě,

ledaže je na odesílatelův návrh splní železnice.

§ 2. — Pokud je zásilka na cestě, splňuje předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních železnice; může též svěřiti tento úkol špeditérovi na svou odpovědnost a na útraty oprávněného. V obou případech má povinnosti špeditéra.

§ 3. — Předepsal-li odesílatel v nákladním listu, že se zúčastní sám nebo zmocněncem řízení podle předpisů v § 2, přísluší jemu nebo jeho zmocněnci, aby podal nutná vysvětlení; nemá však práva vzíti zásilku v držení nebo sám provésti předepsané úkony. Železnice podá zprávu o příchodu zásilky do stanice, kde se úkony ty budou prováděti, odesílateli nebo jeho zmocněnci; vydaje váznou na zásilce. Nedostaví-li se pozvaný ve lhůtě stanovené tarifem, budou úkony provedeny bez jeho účasti.

§ 4. — Zapsal-li odesílatel do nákladního listu pro plnění předpisů celních, berních, finančních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních stanici, v které podle platných ustanovení plnění těchto předpisů není dovoleno, nebo předepsal-li pro plnění těchto předpisů řízení, které nelze provésti, učiní stanice, co uzná v zájmu oprávněného za nejvýhodnější, a podá o tom odesílateli zprávu. Za zadržení z toho vzniklé může železnice počítati skladištné, stojné nebo zdržné.

§ 5. — Odesílatelův zápis v nákladním listu o vyplacení cla jest odesílatelovým návrhem na plnění předpisů celních železnicí. Tu může železnice podle § 2 provésti příslušné řízení buď na cestě, nebo ve stanici určení.

§ 6. — S výhradou výjimky stanovené v § 5 přísluší příjemci právo plniti celní předpisy ve stanici určení, je-li v ní celní úřad a je-li v nákladním listu navrženo vyclení ve stanici určení nebo dojde-li bez takového návrhu zásilka do stanice určení nevyclená. Užije-li příjemce toho práva, musí dříve přijmouti nákladní list. Nepřijal-li příjemce nákladní list ve lhůtě stanovené tarifem, může železnice jednati podle § 2. Pro plnění předpisů berních, finančních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních platí zvláštní předpisy.

§ 7. — Za plnění předpisů celních, berních, finančních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních podle ustanovení tohoto článku v železničních prostorách, místnostech nebo na drážních zařízeních je železnice oprávněna vybírat poplatky bez zřetele na to, plní-li předpisy ty sama nebo plní-li je odesílatel nebo příjemce.

Čl. 63. Dodání. Zástavní právo železnice.

§ 1. — Železnice je povinna ve stanici určení označené odesílatelem odevzdati příjemci nákladní list a vydati mu zásilku na potvrzení a po zaplacení pohledávek vyplývajících z nákladního listu.

§ 2. — Přijetím nákladního listu se zavazuje příjemce zaplatiti železnici pohledávky vyplývající z přepravní smlouvy (viz i čl. 69, § 2).

§ 3. — Po příchodu zásilky do stanice určení má příjemce právo žádati na železnici, aby mu odevzdala nákladní list a vydala zásilku (srovnej § 1). I když zásilka nepřišla ve lhůtě stanovené v čl. 92, § 2, je příjemce oprávněn uplatnit nároky z přepravní smlouvy proti železnici, splnil-li dříve závazky, které mu tato smlouva ukládá. Příjemce může uplatnit své nároky podle tohoto § jen tehdy, nedošel-li stanici určení od odesílatele opačný příkaz podle čl. 71, § 10 nebo odesílatelův návrh podle čl. 74 ještě přípustný.

§ 4. — Železnice určení je povinna vybrati všechny pohledávky vyplývající z přepravní smlouvy, jako přepravné, přírážku k dovoznému, dobírku, zálohu, clo a jiné výdaje, a to jak na svůj účet, tak i na účet předchozích železnic a jiných zájemníků.

§ 5. — Pro veškeré pohledávky uvedené v § 4 má železnice na zásilce zástavní právo, pokud je zásilka v držení železnice nebo třetí osoby, která ji drží za ni.

§ 6. — Zdali má zboží vykládati železnice či příjemce, určuje tarif, pokud nemá tento řád o tom ustanovení, nebo nesjednala-li železnice s příjemcem jinak.

§ 7. — O příchodu zásilky do stanice určení podá železnice příjemci zprávu (čl. 66). Zboží však, které má železnice vykládati, může příjemci na jeho útraty dovézt do domu (čl. 65); tu zprávu o příchodu zásilky nedává.

§ 8. — Pro dodání zásilek může železnice zřídit pobočné výpravný.

§ 9. — Železnice může v tarifu stanoviti, že bude sama nebo podnikateli za poplatek vyhlášený tarifem nebo vývěskem ve stanici překládati zboží, které má ve stanici určení přejíti s dráhy přímo na dopravní prostředek jiného druhu. Osoby, kterých při tom užije, pokládají se za zaměstnance železnice podle čl. 101.

§ 10. — Stanice vydá zásilku tomu, kdo

se prokáže vyplaceným nákladním listem (srovnej však § 3). Při dodání nesmí železnice žádati mimo potvrzení o odběru (§ 1) jiných prohlášení, zejména ne o bezvadném nebo včasném dodání. Chyběj-li při dodání zásilky z několika kusů označených v nákladním listu některé, může příjemce v potvrzení o odběru poznamenati, které kusy mu nebyly dodány.

§ 11. — Tarif ustanovuje, zdali a za jakých podmínek je dovoleno zapsati do nákladního listu několik zásilek do téže stanice nebo do různých stanic.

Čl. 64. Zjištění váhy nebo počtu kusů ve stanici určení.

§ 1. — Navrhl-li odesílatel v nákladním listu nebo žádá-li příjemce při dodání, aby na nádraží ve stanici určení byla zjištěna váha nebo počet kusů zásilky, je železnice povinna provésti odesílatelem navržené nebo příjemcem žádané zjištění váhy nebo počtu kusů, leda by zjištění váhy nebo počtu kusů nedovolovaly povaha zboží nebo provozní poměry, nebo by zjištění váhy nebylo možné proto, že váhy ve stanici určení nedostačují. Na příjemcovu žádost provede železnice zjištění váhy nebo počtu kusů v jeho přítomnosti; čl. 50, § 7, poslední věta platí obdobně.

§ 2. — Železnice vybere za zjištění váhy nebo počtu kusů poplatek ustanovený tarifem.

§ 3. — O zjištění váhy zásilky platí ustanovení čl. 50, §§ 5 a 9.

§ 4. — Odesílatel má též právo v nákladním listu navrhnouti nebo příjemce při dodání žádati, aby byla zjištěna váha prázdného vozu. Železnice vyhoví tomu návrhu nebo té žádosti, jestliže jí to dovolují provozní poměry. Tarif určuje, zda a jaký poplatek za to železnice počítá.

§ 5. — Odepřela-li železnice zjistiti váhu zásilky, může si dáti příjemce po odběru zjistiti váhu zásilky na vhodné váze, která je buď v obvodu nádraží nebo poblíže něho. Toto zjištění váhy se pokládá za zjištění váhy podle § 1, bylo-li zboží vykládáno, naloženo na povoz, dováženo k váze a váženo v přítomnosti zmocněnce železnice. Výdaje vzešlé vážením a ustanovením zmocněnce zaplatí příjemce.

Čl. 65. Dovož do domu.

§ 1. — Dovází-li železnice zboží do domu v místě stanice určení nebo do okolních míst sama nebo povozníky (čl. 63, § 7), vyhlásí to, jakož i poplatky, za které dovází, vývěskem

ve stanici. Osoby, kterých při tom užije, pokládají se za zaměstnance železnice podle čl. 101. Tyto osoby jsou povinny na požádání předložit poplatkový tarif. Stanice, kde železnice obstarává dovoz, určuje tarif.

§ 2. — I na stanici, kde železnice obstarává dovoz, je příjemce oprávněn zásilku si odvézt nebo dáti ji odvézt, oznámí-li to písemně výpravně zboží dříve, než zásilka došla. Železnice však může v provozním zájmu po schválení dozorcím úřadem obmezit nebo zrušit toto právo dočasně nebo — vyžadují-li to místní poměry — i trvale. Tato opatření musí být vyhlášena a nenabývají účinnosti před vyhlášením; ve vyhlášce musí být uvedeno, že bylo schválení uděleno.

§ 3. — Musí-li být zásilka dovezena do celních nebo berních místností mimo nádraží, doveze ji tam železnice nebo dá dovézt za náhradu výdajů na svou odpovědnost, a to i tehdy, když si příjemce vyhradil, že si zásilku odveze nebo dá odvézt.

Čl. 66. Zpráva o příchodu zásilky.

§ 1. — Podává-li železnice příjemci zprávu o příchodu zásilky (čl. 63, § 7), učiní tak podle vlastní volby poštou, telegraficky, telefonicky nebo poslem; podává-li zprávu poštou nebo poslem, oznámí zároveň lhůtu, v které třeba zásilku odebrati. K písemnému návrhu příjemce může výpravně zboží ujednati s ním zvláštní způsob podávání zpráv.

§ 2. — O příchodu zásilky podá stanice určení zprávu hned po jejím příchodu, nejpozději však u rychlého zboží ve dvou hodinách po příchodu, u nákladního zboží, jakmile bylo přichystáno k odběru. Došla-li však zásilka všedního dne po uplynutí 16. hodiny nebo v neděli, o zákonném svátku nebo o památném dnu, lze žádati podání zprávy, nebylo-li jinak ujednáno, teprve začátkem služebních hodin nejbližšího dne všedního.

§ 3. — Zpráva se pokládá za skutečnou:

a) stala-li se poštou, za 4 hodiny, stala-li se telegraficky, za hodinu po podání zprávy;

b) stala-li se telefonicky, okamžikem dodání zprávy;

c) stala-li se poslem, okamžikem dodání zprávy neb okamžikem, kdy byl učiněn řádný pokus o dodání zprávy;

d) stala-li se na návrh příjemcův jiným způsobem podle § 1, okamžikem, který ustanovuje tarif.

§ 4. — Za dodání zprávy nebo za řádný pokus o ně může železnice žádati náhradu výdajů nebo poplatek. Sepisuje-li zprávu železnice, učiní tak zdarma.

§ 5. — Zpráva se nepodává:

a) navrhl-li odesílatel v nákladním listu, aby byla zásilka ponechána na dráze na přihlášku;

b) zřekl-li se příjemce zprávy písemně;

c) dováží-li železnice zboží do domu nebo

d) není-li zpráva možná.

§ 6. — Byla-li vozová zásilka pro nezpůsobilost vozu k jízdě cestou přeložena, musí to stanice určení oznámiti příjemci ve zprávě.

Čl. 67. Lhůty pro odběr zásilek.

§ 1. — Zboží, které má vykládati železnice, jakož i železniční vozidlo jedoucí na vlastních kolech má příjemce odebrati ve stanici určení na místech ustanovených železnicí buď trvale nebo případ od případu v odběrní lhůtě, která trvá alespoň 24 hodin (lhůta prostá skladištního nebo lhůta prostá stojného), pokud pro některé zboží nebo pro některá železniční vozidla tento řád anebo tarif neustanovuje jinak (viz i § 9).

§ 2. — Zboží, které má vykládati příjemce, má příjemce odebrati a vykládati na místech ustanovených železnicí buď trvale nebo případ od případu v odběrní lhůtě, která trvá alespoň 24 hodin (vykládací lhůta), pokud pro některé zásilky tento řád anebo tarif neustanovuje jinak (viz i § 9).

§ 3. — Odběrní lhůta (§§ 1 a 2) se počíná okamžikem, kdy se pokládá zpráva o příchodu zásilky za skutečnou (čl. 66, § 3). Nebyla-li však zásilka včas přichystána k odběru nebo navrhl-li odesílatel v nákladním listu, aby byla zásilka ponechána na dráze na přihlášku, nebo zřekl-li se příjemce zprávy písemně nebo není-li zpráva možná, počíná se odběrní lhůta přichystáním zásilky k odběru.

§ 4. — Neustanovuje-li tento řád anebo tarif jinak, není dovoleno v neděli, o zákonných svátcích nebo o památných dnech odebrati nákladní zboží. Rychlé zboží může být odebráno, nepřekáží-li nic řízení celnímu, bernímu, finančnímu, policejnímu nebo řízení jiných úřadů správních.

§ 5. — Odběr a odvezení zásilek, v případě § 2 i vykládání zásilek, je příjemce povinen provést ve služebních hodinách vyhlášených vývěskem ve stanici; mimo služební hodiny, jen za souhlasu stanice, která jest oprávněna

vybíráti za to poplatek ustanovený tarifem nebo vývěskem ve stanici.

§ 6. — Lhůta prostá skladištného nebo lhůta prostá stojného (§ 1) a vykládací lhůta (§ 2) se staví — pokud pro některé zboží tento řád anebo tarif neustanovuje jinak — v neděli, o zákonných svátcích nebo o památných dnech, jakož i u všech zásilek po dobu plnění předpisů celních, berních, finančních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních, pokud plnění nebylo zdržováno odesilatelem nebo příjemcem.

§ 7. — Nebyla-li zásilka v odběrní lhůtě (§§ 1, 2 a 6) odebrána, v případě § 2 i vyloužena, vybírá železnice po uplynutí této lhůty skladištné, stojné nebo zdržné. Uplynula-li vykládací lhůta teprve po 14. hodině v den, který přímo předchází neděli, zákonný svátek nebo památný den, nevybírá železnice za neděli, zákonný svátek nebo památný den zdržné; následuje-li tu však neděle a zákonný svátek nebo památný den, anebo zákonný svátek a památný den, anebo několik zákonných svátků nebo památných dnů přímo po sobě, vybírá železnice zdržné za jeden z těchto dnů. Je-li vykládací lhůta překročena o více než 24 hodin, může železnice zásilku na útraty a nebezpečí oprávněného vyloužit; učiní-li tak, podá oprávněnému o tom na jeho útraty zprávu.

§ 8. — Hlásí-li se příjemce, kterému byla o příchodu zásilky podána zpráva, k odběru a nelze-li mu přichystati zásilku nejpozději za hodinu, kdy se dostavil, nahradí železnice příjemci na žádost útraty vzešlé tím, že se marně pokusil zásilku odebrati. Na požádání příjemce potvrdí železnice v nákladním listu, že se marně pokusil o odběr.

§ 9. — Je-li pravidelnost provozu ohrožena mimořádnými poměry, může železnice podle potřeby zkrátiti lhůtu prostou skladištného, stojného nebo vykládací lhůtu, ne však na dobu kratší než 8 denních hodin, jakož i zvětšiti skladištné, stojné nebo zdržné. Výjimečně může železnice zkrátiti vykládací lhůtu až na 6 denních hodin, vykládá-li příjemce z vozu, do kterého potom nakládá. Železnice může též odvolati úlevy ve výpočtu zdržného uvedené v § 7. Všechna tato opatření, k nimž je zapotřebí schválení dozorcím úřadem, musí býti vyhlášena a nenabývají účinnosti před vyhlášením; ve vyhlášce musí býti uvedeno, že bylo schválení uděleno.

Čl. 68. Placení pohledávek železnice.

§ 1. — Pohledávky železnice, jichž placení

odesílatel podle nákladního listu nepřevzal, zaplatí železnici příjemce.

§ 2. — Odesílatel musí v nákladním listu ve sloupci „Platební záznam“ zapsati dovozné, vedlejší poplatky nebo výdaje, které má platiti, takto:

a) má-li platiti dovozné se všemi vedlejšími poplatky, které vzejdou v odesílací stanici až do přijetí zásilky k přepravě, počítajíc v to i poplatek za opověď zájmu na dodání a provisi z dobírky nebo zálohy, označí to na př. „vyplaceno“;

b) má-li platiti i jiné pohledávky, než v odst. a) uvedené, označí to na př. „vyplaceno i se“ [přesné označení těch pohledávek, které má platiti přes rozsah platebního záznamu podle odst. a)];

c) má-li platiti dovozné a všechny vedlejší poplatky a výdaje, označí to na př. „vyplaceno se všemi vedlejšími poplatky a výdaji“;

d) má-li platiti jen dovozné, označí to na př. „vyplaceno jen dovozné“;

e) má-li platiti všechny nebo jen některé vedlejší poplatky nebo výdaje nebo obojí, označí to na př. „vyplaceny všechny vedlejší poplatky“ nebo „vyplaceny všechny výdaje“ nebo „vyplaceno jen“ (přesné označení toho vedlejšího poplatku nebo toho výdaje, které má platiti, na př. „vyplaceno jen vážné“). Zápis o vyplacení cla značí, že odesílatel zaplatí nejen všechny částky, které požadují celní úřady od železnice, nýbrž i vedlejší poplatky a výdaje, které vybírá železnice za plnění celních předpisů;

f) má-li platiti pohledávky železnice podle odst. a), b), c), d) nebo e) jen k hranici nebo jen do pohraniční stanice nebo jen do některé stanice na cestě, označí to příslušným záznamem podle odst. a) až e) doplněným na př. slovy „jen do pohraniční stanice x“;

g) má-li platiti jen určitou částku, označí to na př. „vyplaceno (částka slovy)“.

§ 3. — Je dovoleno zapsati do nákladního listu několik platebních záznamů uvedených v § 2, odst. a) až f), které se vzájemně doplňují.

§ 4. — U zboží, které se podle úsudku odesílací stanice rychle kazí nebo svou nepatrnou hodnotou nebo svou povahou nehradí bezpečně přepravné, jakož i u zboží, které má býti přepravováno za zlevněné dovozné, je železnice oprávněna stanoviti tarifem, zdali má býti zapláceno odesilatelem přepravné podle § 2a), anebo má-li býti placeno příjemcem. Viz i přílohu A.

§ 5. — Nelze-li při podeji přesně určit dovozní nebo jeho část anebo vedlejší poplatky anebo výdaje, které má odesílatel platit, může odesílací stanice žádati, aby odesílatel dal příbližnou jistotu za ty částky, které nelze přesně vypočísti; o tom vydá mu stvrzenku. Tyto částky budou zapsány do výplatního účtu, podle kterého je železnice povinna nejpozději do 14 dnů po odevzdání nákladního listu příjemci provést s odesílatelem zúčtování. Při zúčtování vydá odesílací stanice odesílateli výplatní účet, vrátí-li stvrzenku o jistotě. Danou jistotu železnice nezúročí.

§ 6. — Odesílací stanice musí — vyjma případ uvedený v § 5 — odděleně zapsati a přesně označiti jak v nákladním listu tak v druhopisu nákladního listu dovozní, vedlejší poplatky a výdaje, které zaplatí odesílatel. (Srovnej i čl. 54, § 8.)

Čl. 69. Nároky z nesprávného užití tarifu nebo z nesprávného výpočtu přepravného.

§ 1. — Bylo-li užito tarifu nesprávně nebo bylo-li užito nesprávného tarifu (čítajíc v to i opominutí čl. 54, § 6) anebo stala-li se chyba při výpočtu přepravného, přírážek k dovoznímu nebo výdajů, musí býti doplaceno, oč bylo vybráno méně, a vráceno, oč bylo přeplaceno. Přepłatky zjištěné železnici, přesahují-li 3 Kč u nákladního listu, musí železnice z vlastního podnětu co nejdříve oprávněnému oznámiti a co nejdříve vrátiti.

§ 2. — Částky, o které bylo vybráno méně, doplatí železnici odesílatel, nebyl-li nákladní list odevzdán příjemci. Přijal-li příjemce nákladní list, doplatí odesílatel jen podle svého platebního záznamu v nákladním listu (čl. 68); jinak doplatí příjemce (čl. 63, § 2). Srovnej však čl. 51, § 5.

§ 3. — Přijmouti přeplatek jest oprávněn odesílatel anebo příjemce podle toho, kdo přeplatil.

§ 4. — Částky dlužné podle tohoto článku, přesahují-li 90 Kč u nákladního listu, zúročí se 6%. Tyto úroky se započítají ode dne výzvy ku placení nebo ode dne reklamace (čl. 102), anebo nebylo-li výzvy ku placení nebo reklamace, ode dne podání žaloby.

Čl. 70. Dobírky a zálohy.

§ 1. — Odesílatel může, pokud tento řád neustanovuje jinak, uložit na zásilku dobírku až do její hodnoty [čl. 48, § 3 h)]. Na zásilku, obsahující popel z mrtvol, není dovoleno uložit dobírku.

§ 2. — Železnice není povinna vyplatit dobírku odesílateli dříve, než byla jí zaplacená příjemcem. Zaplacená dobírka musí býti odesílateli přichystána co nejdříve; nebude-li přichystána do 21 dnů od zaplacení, platí železnice od této doby 6% úroky.

§ 3. — Byla-li zásilka vydána příjemci, aniž dobírku zaplatil, je železnice povinna nahradit odesílateli škodu z toho vzniklou až do částky, na kterou zněla dobírka; má však právo postihu proti příjemci.

§ 4. — Železnice může poskytnouti zálohu [čl. 48, § 3 h)], jsou-li podle úsudku odesílací stanice jak záloha tak i nezaplacené přepravné bezpečně hrazeny hodnotou zásilky.

§ 5. — Z dobírek a ze záloh vybírá železnice poplatek (provisi) podle podrobnějších ustanovení tarifu.

ČÁST IV.

Změna přepravní smlouvy.

Čl. 71. Právo pozměnití přepravní smlouvy.

§ 1. — Pouze odesílatel má právo pozměnití přepravní smlouvy tím, že přikáže, aby

- a) zásilka byla vrácena v odesílací stanici;
- b) zásilka byla zadržena na cestě;
- c) dodání zásilky bylo oddáleno;

d) zásilka byla dodána ve stanici určení jinému příjemci nebo dodána v jiné stanici příjemci zapsanému v nákladním listu nebo jinému příjemci;

e) zásilka byla vrácena do odesílací stanice;

f) na zásilku byla uložena dobírka;

g) dobírka byla zvětšena, zmenšena nebo zrušena;

h) zásilka, u které odesílatel nepřevzal podle nákladního listu placení pohledávek železnice, byla dodána vyplaceně podle čl. 68.

§ 2. — Dává-li odesílatel příkaz podle § 1 d) nebo e), může zároveň přikázati, pokud tarif neustanovuje jinak, aby zásilka, přepravovaná jako nákladní zboží, byla přepravována dále nebo vrácena do odesílací stanice jako rychlé zboží, nebo opačně. Odesílatel může též zároveň předepsati tarify, kterých má býti užito, nebo, pokud tarif neustanovuje jinak, přepravní cestu, po které má býti zásilka přepravována (srovnej i čl. 54, § 4). Tarif může dovoliti i jiný způsob výpravní.

§ 3. — Jiné příkazy než v §§ 1 a 2 mohou býti dovoleny tarifem.

§ 4. — Příkaz nesmí míti nikdy v zápětí rozdělení zásilky.

§ 5. — Příkaz musí odesílatel udělití písemným, jím podepsaným prohlášením podle vzorce přílohy C. Tarif může stanoviti jiný vzorec prohlášení. Příkaz musí býti opakován na druhopisu nákladního listu, který odesílatel zároveň předloží železnici a který mu železnice vrátí. Provedla-li železnice příkaz, aniž si vyžádala předložení druhopisu nákladního listu, odpovídá za škodu vzešlou z toho příjemci, odevzdal-li mu odesílatel druhopis nákladního listu.

§ 6. — Železnice provede odesílatelův příkaz pouze tehdy, je-li dán prostřednictvím odesílací stanice, pokud tento řád (viz § 7) nebo tarif neustanovuje jinak.

§ 7. — Příkazu podanému přímo ve stanici určení, aby bylo oddáleno dodání zásilky, může býti za podmínek ustanovených tarifem vyhověno.

§ 8. — Dá-li odesílatel příkaz, aby byla zásilka na cestě zadržena nebo její dodání ve stanici určení oddáleno, je železnice oprávněna za zadržení přesahující 6 hodin vybrati skladištné, stejné nebo zdržné. Přesahuje-li zadržení 24 hodin, může železnice se zásilkou jednati obdobně podle čl. 74, §§ 6, 7, 8 a 11.

§ 9. — Odesílací stanice odešle na potvrzení, nebylo-li jinak ujednáno, odesílatelův příkaz na jeho útraty co nejdříve stanici určení nebo stanici, kde má býti zásilka zadržena. Žádá-li toho odesílatel, bude odesílatelův příkaz odeslán za podmínek ustanovených tarifem telegramem nebo telefonem; stanice určení nebo stanice, kde byla zásilka zadržena, nesmí však příjemci ani odevzdati nákladní list ani vydati zásilku ani zásilku poslati dále nebo zpět, dokud neobdrží písemné prohlášení (§ 5). Tarif může ustanoviti výjimky.

§ 10. — Právo odesílatelovo měniti přepravní smlouvu zaniká, i má-li druhopis nákladního listu, jakmile je odevzdán nákladní list příjemci nebo jakmile příjemce uplatní své nároky z přepravní smlouvy podle čl. 63, § 3. Od toho okamžiku smí železnice dbáti jen návrhů příjemcových.

Čl. 72. Provedení změny přepravní smlouvy.

§ 1. — Železnice nesmí příkaz odmítnouti nebo s jeho provedením sečkati, leč by

a) provedení nebylo možné v okamžiku, kdy dojde do stanice provádějící příkaz;

b) provedením byla rušena pravidelná služba provozní;

c) provedení bránily předpisy celní, berní, finanční, policejní nebo předpisy jiných úřadů správních;

d) hodnota zásilky při změně stanice určení nehradila pravděpodobně pohledávky železnice, které by vážly na zásilce po příchodu do nové stanice určení, ledaže by byly hned zaplacený nebo zajištěny.

§ 2. — Železnice podá odesílateli neprodleně zprávu o překážkách, které brání provedení jeho příkazu. Nemohla-li železnice tyto překážky předvídati, nese odesílatel všechny následky toho, že železnice počala prováděti jeho příkaz.

§ 3. — Prikázal-li odesílatel, aby byla zásilka dodána v některé stanici na cestě, počítá železnice dovozně až do této stanice podle tarifů platných mezi odesílací stanicí a jmenovanou stanicí na cestě.

§ 4. — Prikázal-li odesílatel, aby byla zásilka dodána v některé stanici na cestě, avšak zásilka již touto stanicí prošla, počítá železnice dovozně:

a) do stanice, kde byla zásilka zadržena, podle tarifů platných mezi touto stanicí a stanicí odesílací,

b) ze stanice, kde byla zásilka zadržena, zpět do jmenované stanice na cestě podle tarifů platných na této cestě.

§ 5. — Prikázal-li odesílatel, aby byla zásilka vrácena do odesílací stanice, počítá železnice dovozně:

a) do stanice, kde byla zásilka zadržena, podle tarifů platných mezi touto stanicí a stanicí odesílací,

b) ze stanice, kde byla zásilka zadržena, do odesílací stanice podle tarifů platných na této cestě.

§ 6. — Prikázal-li odesílatel další přepravu do jiné stanice, počítá železnice dovozně:

a) do stanice, kde byla zásilka zadržena, podle tarifů platných mezi touto stanicí a stanicí odesílací,

b) ze stanice, kde byla zásilka zadržena, do nové stanice určení podle tarifů platných mezi těmito stanicemi.

§ 7. — V případech §§ 4, 5 a 6 může tarif ustanoviti podmínky pro výpočet levnějšího dovozného.

§ 8. — Vedle zaplacení dovozného, vedlejších poplatků za úkony již provedené a vý-

dajů může železnice žádati, pokud nemá viny, za provádění příkazu — třeba i za pokus o jeho provedení — poplatek.

Čl. 73. P ř e p r a v n í p ř e k á ž k y.

§ 1. — Nelze-li přepravu pro překážku započítati nebo byla-li přerušena přeprava a určila-li železnice pomocnou cestu, přepraví zásilku do stanice určení po této cestě nevybírajíc za to větší přepravné; dodací lhůty se však počítají po pomocné cestě.

§ 2. — Neurčila-li železnice pomocné cesty, vyzve odesilatele podle své volby buď přímo nebo prostřednictvím odesílací stanice, aby navrhl, jak jednati se zásilkou. Pro odesílatelův návrh platí čl. 71, pokud není jinak ustanoveno tímto řádem anebo tarifem. Železnice není povinna vyzvat odesilatele, aby navrhl, jak jednati se zásilkou, jde-li pouze o přechodnou překážku, vzniklou z příčin uvedených v čl. 60, § 3.

§ 3. — Odesílatel může v nákladním listu dáti návrh pro případ, že vznikne přepravní překážka. Nemůže-li býti podle úsudku železnice tento návrh proveden, vyzve odesilatele, aby učinil nový návrh.

§ 4. — Nepředloží-li odesílatel při podávání návrhu druhopis nákladního listu, nesmí měniti návrhem ani osobu příjemcovu ani stanici určení, ledaže by tarif ustanovoval jinak.

§ 5. — Pomine-li přepravní překážka dříve, než dojde odesílatelův návrh, odešle železnice zásilku do stanice určení, aniž vyčká návrhu, a podá o tom odesílateli co nejrychleji zprávu.

§ 6. — O provádění odesílatelových návrhů podle tohoto článku platí obdobně ustanovení čl. 72, pokud není jinak ustanoveno tímto řádem anebo tarifem. Výdaje za podání zprávy podle §§ 2, 3 a 5 váznou na zásilce.

§ 7. — Neučiní-li odesílatel, kterému byla podána zpráva o přepravní překážce, proveditelný návrh ve lhůtě stanovené tarifem, jedná železnice se zásilkou podle čl. 74, §§ 6, 7, 8 a 11.

§ 8. — Zjistí-li železnice, že přijala ku přepravě předměty vyloučené z přepravy podle čl. 45, § 1 A nebo B, a není-li zákonnými nebo správními předpisy nebo tarifem stanoveno jinak, jedná s nimi, a to i tehdy, jsou-li označeny správně, obdobně podle ustanovení čl. 74, §§ 6, 7, 8 a 11. O přírážce k dovoznému srovnání čl. 51, §§ 1 a 2 a) 1.

Čl. 74. P ř e k á ž k y p ř i d o d á n í. P ř ů t a h v o d b ě r u.

§ 1. — Nelze-li vypátrati příjemce neb odmítne-li příjemce přijmouti nákladní list nebo nákladní list ve lhůtě stanovené tarifem nežádá, nebo nastane-li jiná překážka při dodání, podá hned stanice určení prostřednictvím odesílací stanice odesílateli na potvrzení zprávu o příčině překážky a vyžádá si jeho návrhu; tarif může stanovití výjimky. Pro odesílatelův návrh platí čl. 71, pokud není jinak ustanoveno tímto řádem nebo tarifem.

§ 2. — Odmítl-li příjemce přijmouti nákladní list, má odesílatel právo dáti návrh i tehdy, nemůže-li předložiti druhopis nákladního listu.

§ 3. — Odesílatel může v nákladním listu navrhnouti, aby mu byla podána zpráva prostřednictvím odesílací stanice telegraficky nebo přímo telegraficky nebo přímo poštou, a to buď dopisem na potvrzení, nebo za podmínek ustanovených tarifem obyčejným dopisem. Též může v nákladním listu navrhnouti, aby stanice určení podala zprávu o překážce při dodání místo jemu třetí osobě v nákladním listu označené a vyžádala si jejího návrhu. Tarif stanoví podmínky, kdy jest odesílatel anebo třetí osoba oprávněna dávatí návrhy přímo stanici určení.

§ 4. — Odesílatel může v nákladním listu navrhnouti, aby, nastane-li překážka při dodání, byla mu zásilka vrácena. Jinak nesmí býti zásilka odesílateli vrácena bez jeho výslovného souhlasu. Tarif může stanovití i jiné návrhy, které smí odesílatel zapsati do nákladního listu.

§ 5. — Jestliže příjemce, který odmítl přijmouti nákladní list, hlásí se dodatečně k odběru, odevzdá mu stanice určení nákladní list jen tehdy, nedostala-li zatím opačný příkaz od odesílatele (čl. 71, § 10) nebo opačný návrh od odesílatele nebo od třetí osoby odesílatelem podle § 3 označené. Zprávu o dodání, byla-li již odesílateli podána zpráva o překážce (§ 1), podá železnice odesílateli na potvrzení, pokud tarif neustanovuje jinak.

§ 6. — Není-li možné odesílatele nebo jím podle § 3 označenou třetí osobu zpravit, nebo otálí-li odesílatel nebo třetí osoba učiniti návrh, anebo nelze-li návrh provést, může železnice vzít zásilku na sklad na útraty odesílatele (viz čl. 89, § 7). Též je železnice oprávněna odevzdati zásilku na sklad špeditérovi nebo do veřejného skladiště na útraty oprávněného a vybrati si částky váznoucí na

zásilce vyjma dobírku, kterou zruší; tu odpovídá za pečlivost řádného obchodníka.

§ 7. — Železnice jest oprávněna zásilku, kterou nelze dodati, bez formalit co nejlépe prodati, a to:

a) se zbožím, které se podle úsudku stanice určení buď rychle kazí nebo jehož hodnota by nehradila přepravné, hned;

b) s ostatním zbožím též ihned, nemůže-li železnice zásilku podle místních poměrů vzíti nebo odevzdati na sklad a není-li možné odesílatele nebo třetí osobu (§ 3) o překážce zpravit, nebo otálí-li odesílatel nebo třetí osoba udělití návrh anebo nelze-li návrh provést;

c) se zbožím, které vzala na sklad a které se rychle nekazí, za 30 dnů po dni, kterým uplynula lhůta prostá skladištného, stojného nebo vykládací lhůta, a třebas i dříve, jestliže by se jeho hodnota uložením nepoměrně zmenšila anebo jestliže by tarifní poplatky nebo výdaje spojené s uložením zboží nebyly úměrné hodnotě zboží.

Prodává-li železnice, může vybrati mimo výdaje zvláštní poplatek. Výtěžek z prodeje vyplatí odesílateli po srážce pohledávek uvedených v čl. 63, § 4. Neuhradí-li výtěžek z prodeje všechny pohledávky železnice, musí odesílatel doplatiti. Odesílatel je též povinen zaplatiti všechny pohledávky železnice, musilo-li býti zboží bez jejího zavinění zničeno.

§ 8. — Železnice podá hned odesílateli a příjemci zprávu, že vzala nebo odevzdala zboží na sklad (§ 6). O zamýšleném prodeji jim podá zprávu pouze tehdy, jde-li o § 7 c), o provedeném prodeji vždy. Tarif ustanovuje, podává-li železnice některou z těchto zpráv místo odesílateli třetí osobě uvedené v § 3. Opomine-li železnice podati některou z těchto zpráv, ačkoli to bylo možné, je povinna nahraditi škodu z toho vzniklou.

§ 9. — Přijal-li příjemce nákladní list, zásilku však neodebral, vyzve železnice příjemce, aby zásilku odebral. O vzetí nebo odevzdání na sklad, jakož i o prodeji zásilky a o podání zprávy příjemci platí předpisy §§ 6, 7 a 8. Výtěžek z prodeje vyplatí železnice příjemci po srážce pohledávek uvedených v čl. 63, § 4; pohledávky železnice, neuhrazené prodejem zásilky, musí doplatiti příjemce. Příjemce je též povinen zaplatiti všechny pohledávky železnice, musilo-li býti zboží bez jejího zavinění zničeno.

§ 10. — Jinak platí o provádění návrhů podle tohoto článku obdobně ustanovení čl. 72.

§ 11. — Za dodání zprávy podle tohoto článku nebo za řádný pokus o ně může želez-

nice žádati poplatek, který vázne na zásilce, pokud nebyl zaplacen odesílatelem (srovnej i § 3) nebo příjemcem.

ČÁST V.

Přeprava mrtvol.

Čl. 75. P o d e j.

§ 1. — Mrtvolu podanou na nákladní list pro rychlé zboží přepravuje železnice osobními vlaky, uspiší-li se tím přeprava a dovolují-li to provozní poměry.

§ 2. — Při podeji musí býti železnici odevzdán průvodní list pro mrtvolu (umrlčí pas); železnice jej vydá při dodání příjemci.

§ 3. — Pokud není ustanoveno jinak, musí býti mrtvola neprodyšně uzavřena v rakvi, a to buď jednoduché nebo dvojité kovové nebo vnitřní kovové a vnější dřevěné nebo jiné. Tato jednoduchá nebo dvojitá rakev musí býti vložena ještě do dřevěné bedny tak těsně, aby se v ní nemohla pohnouti. Bedny není třeba, zajistí-li odesílatel náležitě rakev s mrtvolou ve voze proti posunutí.

§ 4. — Nakládání mrtvol musí býti provedeno odesílatelem ve lhůtě, jejíž počátek a délku s ním sjedná stanice při objednávkě vozu nebo při ohlášce zamýšleného podeje. Neprovede-li odesílatel v této lhůtě nakládání a železnice je nezdržovala, počítá železnice po jejím uplynutí podle ustanovení tarifu zdržné.

§ 5. — Pokud tarif nestanoví jinak, je zakázáno k mrtvole do vozu přikládati jiné zboží.

§ 6. — Železnice jest oprávněna stanoviti tarifem, zdali má býti odesílatelem zaplacen přepravné podle čl. 68, § 2a).

Čl. 76. P ř e p r a v a.

§ 1. — Mrtvolu přepravuje železnice v krytých vozech. Mrtvolu podané v pohřebních vozech se všech stran uzavřených se přepravují na otevřených vozech.

§ 2. — Mrtvola musí býti doprovázena průvodcem (srovnej čl. 9, § 2), který jede tímž vlakem. Průvodce není třeba, odevzdá-li odesílatel odesílací stanici písemné nebo telegrafické prohlášení příjemcovu, že mrtvolu dá hned odvézt, jakmile bude o jejím příchodu zpraven. U mrtvolu adresované pohřebnímu ústavu nebo ústavu pro spalování mrtvol není třeba takového prohlášení.

§ 3. — Mrtvola má býti přepravována co nejrychleji a smí býti cestou překládána, jen jestliže je to nezbytně nutné. Stane-li se přeprava nedoprovázené mrtvoly zamýšlenými vlaky nemožnou, oznámí stanice, kde vznikla překážka, telegraficky příjemci, kterým vlakem bude přeprava provedena; za zprávu železnice nic nepožaduje.

Čl. 77. Dodání.

§ 1. — O příchodu mrtvoly do stanice určení podá hned železnice zprávu příjemci na jeho útraty podle vlastní volby telegraficky, telefonicky nebo poslem. O příchodu mrtvoly, kterou doprovází průvodce, jestliže neustanovuje tarif jinak, železnice zprávu nedává; zpravitel příjemce je povinností průvodcovou.

§ 2. — Vykládati mrtvolu přísluší příjemci. Mrtvola má býti odebrána, vyložena a odvezena nejpozději v 5 denních hodinách (odběrní lhůta). Odběrní lhůta se počíná okamžikem přichystání mrtvoly k odběru nebo, byla-li podána železnici příjemci o příchodu zpráva, okamžikem, kdy se pokládá zpráva za uskutečněnou (čl. 66, § 3). Odběrní lhůta se staví, neustanovuje-li tarif jinak, pouze po dobu plnění předpisů celních, policejních nebo předpisů jiných úřadů správních. Po uplynutí odběrní lhůty vybírá železnice zdržné nebo skladištné. Železnice může též po uplynutí odběrní lhůty mrtvolu na nebezpečí a útraty oprávněného vyložit a odevzdati místnímu úřadu policejnímu; o tom podá zprávu odesilatel i příjemci na jejich útraty.

Čl. 78. — Výjimečná a další ustanovení.

§ 1. — Mrtvoly podávané policejními úřady, trestnicemi, nemocnicemi a pod. vyšším učilištěm veřejným anebo mrtvoly podávané těmito učilišti není třeba doprovázeti, ani není zapotřebí prohlášení podle čl. 76, § 2. Mohou býti podávány v bednách nepropustně uzavřených a přepravovány na otevřených vozech. Zboží pevné jakosti (dřevo, kov a pod.) nebo v pevném obalu (v bednách, sudcích a pod.) je dovoleno přikládati. Je zakázáno přikládati potraviny a poživatiny, jakož i jejich suroviny, a předměty přílohy A. Po schválení dozorcím úřadem lze též upustiti od předložení umrlčího pasu.

§ 2. — Pokud není v této části ustanoveno jinak, platí pro přepravu mrtvol obdobně ustanovení části I až IV tohoto dílu, vyjma čl. 48, § 3 f), čl. 55, čl. 63, § 5, čl. 65, 70 a 74.

ČÁST VI.

Přeprava živých zvířat.

Čl. 79. Dodací lhůty.

§ 1. — Pokud tarif neustanovuje kratší lhůty přepravní (viz i čl. 87, § 2) platí tyto:

a) pro rychlé zboží za každých započatých 300 tarifních kilometrů 24 hodin,

b) pro nákladní zboží při vzdálenostech až do 150 tarifních kilometrů 24 hodin,

při větších vzdálenostech za každých dalších započatých 200 tarifních kilometrů dalších 24 hodin.

§ 2. — Mimo případy uvedené v čl. 55, § 3 může železnice po schválení dozorcím úřadem ustanoviti tarifem přírážky k přepravním lhůtám též pro přechod s jedné dráhy na jinou dráhu nebo s jedné trati na jinou trať téže železnice.

§ 3. — Dodací lhůta se u zvířat podaných ku přepravě vlakem odjíždějícím podle jízdního řádu dopoledne počíná uplynutím 12. hodiny, u zvířat podaných ku přepravě vlakem odjíždějícím podle jízdního řádu odpoledne uplynutím 24. hodiny.

§ 4. — Dodací lhůta se staví mimo případy uvedené v čl. 55, § 8 také po dobu zadržení způsobeného krmením, napájením nebo postřikováním.

Čl. 80. Nakládání a podej.

§ 1. — Stanice s pravidelným značnějším podejem zvířat beze schrán musí míti zařízení, která umožňují účelné a bezpečné nakládání.

§ 2. — Jedním nákladním listem není dovoleno podati zvířata beze schrán s jiným zbožím, pokud tento řád nebo tarif neustanovuje jinak.

§ 3. — Pokud není ustanoveno jinak, může býti odepřeno přijetí nemocných nebo poraněných zvířat.

§ 4. — Zvířata nakládati přísluší odesilatel, neustanovuje-li tarif jinak nebo nebyla-li sjednána a do nákladního listu pojata zvláštní dohoda mezi odesilatelem a železnici. Pomůcky potřebné k uvázání zvířat musí opatřiti odesilatel.

§ 5. — Při nakládání nesmí býti schránami se zvířaty házeno a nesmějí býti překlápěny.

§ 6. — Nakládání musí býti provedeno odesilatelem ve lhůtě, jejíž počátek a délku s ním sjedná stanice při objednávce vozu nebo při

ohlášece zamýšleného podeje. Neprovede-li odesílatel v této lhůtě nakládání a železnice je nezdržovala, počítá železnice po jejím uplynutí podle ustanovení tarifu zdržné.

§ 7. — Při nakládání zvířat ve schránách musí býti dbáno toho, aby měl čerstvý vzduch dostatečný přístup ke zvířatům. Schrány je dovoleno klásti na sebe jen tehdy, je-li podloženy lištami nebo jinak postaráno o to, aby zůstala mezi dnem vrchní schrány a vrchem spodní schrány volná prostora alespoň 3 cm; jiné zboží na ně klásti je zakázáno.

§ 8. — Při nakládání zvířat beze schrán musí býti při určení největšího počtu zvířat, který má býti přepraven v jednom voze, dbáno toho, aby nestála velká zvířata stlačena na sebe a na stěny vozu a aby bylo zamezeno poranění zvířat odřením nebo pod. Drobným zvířatům musí býti dána možnost ulehnutí.

§ 9. — Velká a drobná zvířata, jakož i zvířata různých druhů je dovoleno nakládati pohromadě do vozu toliko tehdy, jsou-li jednotlivé druhy navzájem odděleny přehradou nebo přepažením z prken nebo latí, které opatří a upevní odesílatel. Toto obmezení neplatí při přepravě matek se ssajícími mláďaty a u drůbeže.

§ 10. — Vozy s drůbeží beze schrán musí býti opatřeny kovovou závěrkou.

§ 11. U skotu a vepřového dobytka beze schrán musí býti podlaha vozu vystlána. Podlaha otevřeného vozu nebo vozu, který má toliko laťové stěny, a vozu, jehož dveře nejsou za přepravy uzavřeny, nesmí býti vystlána snadno hořlavými látkami. Za snadno hořlavé látky se pokládají zejména plevy, piliny s příměskem písku nebo bez něho, pak seno a travnaté nebo rašelinné stelivo, nejsou-li pokropeny vodou, jakož i sláma. Nepodestlal-li odesílatel zvířata, učiní tak železnice za poplatek ustanovený tarifem. Jsou-li podestlaná zvířata nedoprovázená cestou překládána, je železnice povinna obstarati podestlání ve voze pro další přepravu; železnice má právo vybrati za podestlání tarifní poplatky, pokud překládání sama nezavinila.

§ 12. — Železnice jest oprávněna stanoviti tarifem, zdali má býti odesílatelem zapláceno přepravné podle čl. 68, § 2a).

Čl. 81. O b a l.

§ 1. — Jsou-li zvířata podána ku přepravě ve schránách, musí býti schrány dostatečně vzdušné a prostorné, aby zvířata mohla v nich pohodlně stát i ležeti. Zvířata nesmějí býti podávána spoutaná.

§ 2. — Klece, bedny, koše nebo podobné schrány musí míti dna úplně a klece mimo to i stěny tak vysoko utěsněné, aby nebylo možné znečištění vozidel nebo zařízení výkalem nebo stelivem. Toto ustanovení neplatí pro drůbež ve vozových nákladech. Klece nebo schrány, které jsou částečně nebo zcela sbité z latí, musí býti upraveny tak, aby zvířata nemohla prostrčiti jednotlivé části těla. Lze-li předvídati, že bude přeprava trvati déle než 36 hodin, musí býti schrány opatřeny též účelným zařízením k napájení a u drobných zvířat též ke krmení. Pokud tarif neustanovuje jinak, musí býti dno schrán pokryto pískem, sypkou rašelinou nebo pilinami.

Čl. 82. Vozy pro živá zvířata.

§ 1. — Zvířata třeba přepravovati v krytých vozech, jejichž světlá šířka činí alespoň 2'6 m a které mají u střechy v podélných nebo čelních stěnách po dvou větracích otvorech, dlouhých alespoň po 0'40 m a širokých alespoň po 0'30 m, které lze zavírat zevnitř. Mimo to musí býti vozy opatřeny na dveřích zařízením umožňujícím stále jich pootevření v šířce 0'35 m u velkých zvířat a 0'15 m u drobných zvířat. Větrací otvory a dveře musí zůstatí za přepravy takto otevřeny proto, aby vzduch měl dostatečný přístup, ledaže by odesílatel navrhl něco jiného v nákladním listu. Otvory ve dveřích musí odesílatel zahraditi prknem alespoň 30 cm širokým, aby bylo zabráněno vypadávání výkalů a steliva. Na odesílatelův návrh v nákladním listu přepraví železnice zvířata, vyjma drůbež, v otevřených vozech vysokostěnných.

§ 2. — Je-li nutné výjimečně užítí pro velká zvířata vozů bez větracích otvorů, musí býti dveře alespoň z polovice otevřeny a v této poloze bezpečně upevněny proti posunutí, ledaže by odesílatel navrhl něco jiného v nákladním listu. Otvory ve dveřích musí býti zahrazeny dřevěnými paženými nebo mřížemi.

§ 3. — Vepřový dobytek, ovce, kozy a drůbež beze schrán se přepravují v krytých vozech s několika patry, s laťovými stěnami a s napajedly. Stěny musí býti tak vysoko zhotoveny z prken k sobě těsně přiléhajících, nebo opatřeny příklopkami přiléhajícími k sobě tak těsně, aby zvířata byla chráněna proti průvanu zdola a aby bylo zabráněno vypadávání výkalů a steliva. Není-li vozů s laťovými stěnami, musí býti vepřový dobytek, ovce a kozy přepravovány v krytých vozech s mřížemi ve dveřích a s napajedly.

§ 4. — Dřevěná pažení a mříže, jichž upevnění ve dveřích přísluší odesílateli, musí býti

alespoň 1'5 m vysoké a musí míti na dolním okraji alespoň 30 cm široké prkno, aby bylo zabráněno vypadávání výkalů a steliva. Tarif stanoví, zda a za jakých podmínek dodá železnice na odesílatelovo požádání dřevěná pažení nebo mříže nebo i napajedla.

§ 5. — Koně, muly a mezky přepravuje železnice na odesílatelův návrh v nákladním listu za podmínek ustanovených tarifem ve voze opatřeném polštáři (stájovém voze), který může míti světlou šířku menší než 2'6 m.

§ 6. — Schrán na spodní straně vozu lze užítí, pokud tarif neustanovuje jinak, toliko k přepravě zvířat, která onemocněla nebo se poranila za železniční přepravy.

§ 7. — Vůz musí býti opatřen uvnitř zařízeními, aby mohla býti zvířata uvázána (železnými kruhy a pod.).

§ 8. — Na vnější straně vozu pro přepravu zvířat musí býti udána ložná plocha, a to u vozu s několika patry nebo u vozu rozděleného na několik oddílů tak, aby byla velikost každého prostoru zřejmá.

§ 9. — Tarif určuje, zda a za jakých podmínek dodává železnice poprsníky nebo převory.

Čl. 83. Přeprava.

§ 1. — Železnice přepravuje zvířata dobytčími nebo nákladními vlaky, výjimečně též vlaky dopravujícími cestující. Odesílatel má právo určití vlak, kterým má býti zásilka přepravena; železnice takovému přání, dovolují-li to provozní poměry, vyhoví.

§ 2. — Na tratích se silnou přepravou zvířat zavede železnice dobytčí vlaky, jezdící buď pravidelně denně nebo v určité dny, nebo jezdící jen podle potřeby. Železnice vyhlásí v tarifu nebo vývěskem ve stanici dobytčí vlaky jezdící pravidelně denně nebo v určité dny. Dobytčí vlaky musí býti zavedeny tak, aby zvířata přicházející s přípojných tratí nebo přecházející na ně pobyla v přípojných stanicích jen dobu nezbytně nutnou. V napájecích stanicích se musí dobytčí vlak zdržeti po dobu potřebnou k napájení zvířat.

§ 3. — Zvířata, o jichž přepravě lze předpokládati, že bude trvati déle než 24 hodin, musí odesílatel před nakládáním nakrmiti a napojiti. Trvá-li přeprava déle než 36 hodin, musí býti zvířata napájena nejpozději po každých 36 hodinách. Za přepravy přísluší krmiti a napájeti zvířata jakož i postřikovati vepřový dobytek průvodci. Na odesílatelův návrh a nebezpečí ponechá železnice za pře-

pravy za podmínek, které určuje tarif, napájeti a krmiti zvířata, jakož i postřikovati vepřový dobytek odesílatelovu zmocněnci. Nejsou-li zvířata doprovázena nebo neprovedl-li odesílatelův zmocněnec napojení nebo nakrmení zvířat ve stanovené lhůtě, železnice obstará na odesílatelovo nebezpečí napojení zvířat, nakrmení, přidal-li odesílatel krmivo, a navrhl-li to odesílatel v nákladním listu, též postřikování vepřového dobytka; podmínky určuje tarif.

§ 4. — Posunování vozů se zvířaty musí býti omezeno na nejnutnější potřebu a vykonáno vždy se zvláštní opatrností.

§ 5. — Pro překládání zvířat ve schránkách platí obdobně čl. 80, § 5.

Čl. 84. Průvodci.

§ 1. — Zvířata musí býti doprovázena, pokud tarif neustanovuje jinak; pro drobná zvířata v přenosných schránkách uzavřených není doprovodu třeba.

§ 2. — Průvodce (srovnej čl. 9, § 2) má opatrovati zvířata za přepravy a meškati ve voze u zvířat; ve služebním voze nebo v osobním voze může prodlévati toliko se souhlasem dozorčího úředníka nebo vůdce vlaku. Pokud není tarifem ustanoveno jinak, má odesílatel právo v nákladním listu zmocniti průvodce, že smí za něho cestou nebo ve stanici určení měniti přepravní smlouvu nebo činiti návrhy. Tarif může ustanoviti i jiné odchylky od ustanovení čl. 71 až 74.

Čl. 85. Zjištění váhy. Přirážky k dovoznému.

§ 1. — Železnice není povinna zjistiti váhu (čl. 50) též tehdy, jestliže počítá dovozně podle jednotkových vah anebo nepočítá-li dovozně podle váhy.

§ 2. — Byl-li zapsán menší počet kusů než skutečný, rovná se přirážka dvojnásobnému rozdílu mezi dovozným za zapsaný počet kusů a dovozným za zjištěný počet kusů z odesílací stanice až do stanice určení. Čl. 51, § 2 b), poslední věta a § 2 e) platí obdobně.

Čl. 86. Dodání.

§ 1. — Zvířata musí býti po příchodu do stanice určení přichystána k odběru co nejrychleji. O příchodu zvířat podá železnice zprávu příjemci na jeho útraty podle vlastní volby telegraficky, telefonicky nebo poslem ihned, nejpozději však ve dvou hodinách po příchodu (srovnej i čl. 66, § 2, druhá věta), pokud tarif neustanovuje jinak. O příchodu

zvířat, kterým odesílatel přidal průvodce, jestliže neustanovuje tarif jinak, železnice zprávu nedává; zpraviti příjemce je povinností průvodcovou.

§ 2. — Zvířata vykládati přísluší příjemci, neustanovuje-li tarif jinak anebo pokud železnice s příjemcem jinak nesjednala. Zvířata mají býti odebrána, vyložena a odvezena (odehnána) nejpozději v 5 denních hodinách (odběrní lhůta). Odběrní lhůta se počíná okamžikem přichystání k odběru nebo, byla-li podána železnici příjemci o příchodu zpráva, okamžikem, kdy se pokládá zpráva za uskutečnou (čl. 66, § 3). Čl. 67, §§ 4 až 6 platí obdobně. Po uplynutí odběrní lhůty vybírá železnice zdržné, skladištné nebo stojné. Železnice může též po uplynutí odběrní lhůty dáti zvířata na útraty a nebezpečí oprávněného do ošetřování; o tom podá zprávu odesílateli i příjemci na jejich útraty.

§ 3. — Ustanovení čl. 80, §§ 1 a 5 platí obdobně.

Čl. 87. Výjimečná a další ustanovení.

§ 1. — Divoká zvířata je železnice povinna přepravit jen tehdy, byly-li splněny podmínky předepsané v zájmu bezpečnosti.

§ 2. — Pokud není v této části jinak ustanoveno, platí pro přepravu zvířat obdobně ustanovení části I až IV tohoto dílu, vyjma čl. 55, § 1.

§ 3. — Byla-li podána jedním nákladním listem zvířata ve schránkách s jiným zbožím (srovnej čl. 80, § 2), platí na celou zásilku ustanovení této části. Tarif může ustanoviti výjimky.

DÍL V.

Odpovědnost železnic z přepravní smlouvy. Reklamace. Žaloby.

ČÁST I.

Odpovědnost.

Čl. 88. Společná odpovědnost železnic.

§ 1. — Železnice, která přijala ku přepravě cestovní zavazadlo, spěšninu nebo s nákladním listem zboží, odpovídá za provedení přepravy na celé cestě až do výdeje cestovního zavazadla neb až do dodání spěšninu nebo zboží.

§ 2. — Každá následující železnice vstupuje v přepravní smlouvu převzetím cestovního zavazadla, spěšninu nebo zboží s původ-

ním nákladním listem — a to u zboží podle zápisů v nákladním listu — a přejímá závazky z toho vyplývající bez újmy ustanovení čl. 104, § 1 c), která se týkají železnice určení.

Čl. 89. Rozsah odpovědnosti.

§ 1. — Železnice odpovídá za podmínek ustanovených v této části za zpožděný výdej cestovního zavazadla a za překročení dodací lhůty u spěšninu nebo zboží, jakož i za škodu vzniklou úplnou nebo částečnou ztrátou nebo poškozením u cestovního zavazadla od přijetí ku přepravě až do výdeje, u spěšninu a zboží od přijetí ku přepravě až do dodání. Doveze-li železnice spěšninu podle čl. 42, § 2 nebo zboží podle čl. 65 do domu, končí odpovědnost až dodáním do domu.

§ 2. — Pokud jde o odpovědnost železnice, pokládá se za výdej cestovního zavazadla nebo za dodání spěšninu nebo zboží též odevzdání cestovního zavazadla, spěšninu nebo zboží ve stanici určení celní nebo berní správě do jejich skladišť, která nejsou pod závěrem železnice, dále, pokud je to tímto řádem dovoleno, jich vzetí železnici na sklad neb odevzdání železnici na sklad ve stanici určení, jakož i odevzdání mrtvoly ve stanici určení místnímu úřadu policejnímu (čl. 77, § 2). Viz též přílohu A, I—Ia a I—Ib.

§ 3. — Železnice neodpovídá za úplnou nebo částečnou ztrátu nebo poškození cestovního zavazadla, dokáže-li, že škoda byla způsobena zaviněním cestujícího, vlastní vadností cestovního zavazadla nebo vyšší mocí.

§ 4. — Železnice neodpovídá za úplnou nebo částečnou ztrátu nebo poškození spěšninu nebo zboží, dokáže-li, že škoda byla způsobena zaviněním oprávněného nebo jeho příkazem, návrhem nebo jinak z jeho podnětu, pokud nevyplývají ze zavinění železnice, nebo vlastní vadností přepravovaného předmětu (vnitřní zkázou, ubýváním, obyčejným prosakováním atd.) anebo vyšší mocí.

§ 5. — Železnice neodpovídá za zpožděný výdej cestovního zavazadla a za překročení dodací lhůty u spěšninu nebo zboží, dokáže-li, že byly způsobeny okolnostmi, které nemohla odvrátiti a které zdolati nebylo v její moci.

§ 6. — Bylo-li zboží, přepravované podle ustanovení tohoto řádu nebo Mezinárodní úmluvy o přepravě zboží po železnicích, znovu podáno, a zůstalo-li v držení železnice, má se za to, že částečná ztráta nebo poškození, jestliže byly zjištěny podle čl. 105 za poslední přepravní smlouvy, vznikly za této smlouvy.

§ 7. — Vezme-li železnice na sklad cestovní zavazadlo, spěšninu nebo zboží podle ustanovení § 2, odpovídá za péči řádného obchodníka.

Čl. 90. Obmezená odpovědnost za škody, které mohou vzniknouti ze zvláštních příčin.

§ 1. — Železnice neodpovídá u cestovního zavazadla za škodu vzniklou zvláštní povahou zavazadla, vadností obalu, nakládáním anebo vykládáním, jestliže nakládal anebo vykládal cestující zavazadlo podle ustanovení tohoto řádu nebo podle tarifu, anebo tím, že předměty z přepravy vyloučené jako cestovní zavazadlo (čl. 29, § 2) byly přece podány ku přepravě jako cestovní zavazadlo. Dovoluje-li tarif přepravovati jako cestovní zavazadlo některá živá zvířata, neodpovídá u nich železnice též za škodu vzniklou ze zvláštního nebezpečí spojeného s přepravou pro živá zvířata.

§ 2. — Železnice neodpovídá u spěšninu nebo u zboží za škodu vzniklou z jedné nebo z několika příčin níže uvedených:

a) z nebezpečí souvisícího s přepravou na otevřených vozech u zboží, které je na nich přepravováno podle ustanovení tohoto řádu nebo podle tarifu nebo podle úmluvy sjednané s odesílatelem a pojaté do nákladního listu;

b) z nebezpečí souvisícího s tím, že obal chybí nebo je vadný u spěšninu nebo zboží, které — nejsou-li řádně baleny — jsou svou povahou vydány nebezpečí ztráty nebo poškození;

c) z nebezpečí souvisícího s nakládáním, vykládáním anebo s vadným naložením u spěšninu nebo zboží, které nakládal odesílatel anebo vykládal příjemce podle ustanovení tohoto řádu nebo podle tarifu nebo podle úmluvy sjednané s odesílatelem a pojaté do nákladního listu nebo podle úmluvy s příjemcem;

d) ze zvláštního nebezpečí úplné nebo částečné ztráty nebo poškození — zejména lomem, rzí, přirozenou zkázou vnitřní, kromobyčejným prosakováním, vysycháním, roztroušením — kterému jsou vydány určitá spěšnina neb určité zboží z příčin vlastních jejich povaze;

e) z nebezpečí souvisícího s tím, že předměty, které jsou z přepravy vyloučeny, byly přece podány ku přepravě s pojmenováním nesprávným, nepřesným nebo neúplným, anebo že předměty, které jsou připuštěny ku přepravě podmíněně, byly podány ku přepravě s pojmenováním nesprávným, nepřes-

ným nebo neúplným, anebo s opominutím předepsaných opatření bezpečnostních;

f) ze zvláštního nebezpečí spojeného s přepravou pro živá zvířata;

g) z nebezpečí, které má být odvráceno doprovodem, jestliže podle ustanovení tohoto řádu nebo podle tarifu nebo podle úmluvy sjednané s odesílatelem a pojaté do spěšního listu nebo do nákladního listu má být přidán průvodce. Za takové škody neodpovídá železnice ani, upustí-li odesílací stanice podle tarifu od doprovodu zvířat.

§ 3. — Mohla-li podle okolností vzniknouti škoda z jedné nebo z několika příčin uvedených v §§ 1 a 2, platí domněnka, že z nich vznikla, nedokáže-li oprávněný opak. Při neobyčejné ztrátě váhy nebo při ztrátě celých kusů za přepravy zboží na otevřených vozech však neplatí domněnka podle § 2 a).

Čl. 91. Velikost náhrady při úplné nebo částečné ztrátě.

§ 1. — Musí-li železnice podle ustanovení tohoto řádu dáti náhradu za úplnou nebo částečnou ztrátu cestovního zavazadla, může býti žádána:

a) je-li velikost škody dokázána, náhrada této škody až do 360 Kč za každý chybějící kilogram skutečné hrubé váhy;

b) není-li velikost škody dokázána, částka 130 Kč za každý chybějící kilogram skutečné hrubé váhy.

§ 2. — Musí-li železnice podle ustanovení tohoto řádu dáti náhradu za úplnou nebo částečnou ztrátu spěšninu nebo zboží, vypočte ji:

podle bursovní ceny,

není-li jí, podle tržní ceny,

není-li ani této ani oné, podle obecné hodnoty spěšninu nebo zboží téhož druhu a jakosti v odesílací stanici a v době, kdy byly spěšnina nebo zboží přijaty ku přepravě.

Náhrada však nemůže přesahovati 900 Kč za každý chybějící kilogram skutečné hrubé váhy s výhradou obmezení stanovených v čl. 96.

§ 3. — Mimo to má oprávněný nárok na přepravné, clo a jiné výdaje, vzešlé u příležitosti přepravy ztraceného cestovního zavazadla, spěšninu nebo zboží, které byly nebo budou zaplacený.

§ 4. — Další náhrada může býti žádána jen podle čl. 97, § 7 b), byl-li opověděn zájem na dodání, a podle čl. 98 při zlém úmyslu nebo hrubé nedbalosti železnice.

§ 5. — Nejsou-li u spěšniny nebo u zboží částky, které tvoří základnu pro výpočet náhrady, vyjádřeny v československé měně, přepočítávají se podle kursu dne a místa placení náhrady.

Čl. 92. Domněnka o ztrátě. Nalezení.

§ 1. — Chybějící cestovní zavazadlo se pokládá za ztracené uplynutím 14. dne, který následuje po tom, kdy bylo žádáno za výdej. Bylo-li cestovní zavazadlo pokládáno za ztracené nalezeno do 3 let po žádosti za výdej, je železnice povinna podat o tom zprávu cestujícímu, je-li jeho bydliště známé, nebo může-li býti vypátrán.

§ 2. — Oprávněný může bez dalších důkazů pokládati spěšninu nebo zboží za ztracené, nebyly-li ve 30 dnech po uplynutí dodací lhůty (čl. 41 a čl. 55) příjemci dodány nebo přichystány k odběru. Oprávněný přijímaje náhradu za ztracenou spěšninu nebo zboží může si písemně vyhradit, aby mu byla hned podána zpráva, budou-li spěšnina nebo zboží nalezeny do 3 let po vyplacení náhrady. O této výhradě mu železnice vydá osvědčení.

§ 3. — Oprávněný může do 30 dnů po obdržení zprávy žádati, aby mu nalezené cestovní zavazadlo, nalezená spěšnina nebo nalezené zboží byly vydány v některé stanici ležící na přepravní cestě. Železnice této žádosti vyhově, jestliže oprávněný zaplatí zavazadelné nebo dovozní z odesílací stanice až do stanice, kde mu nalezené cestovní zavazadlo, spěšnina nebo zboží mají býti vydány, a vrátí-li náhradu vyjma zavazadelné nebo dovozní, které bylo v této náhradě zahrnuto. Přísluší mu však nárok za zpožděný výdej cestovního zavazadla nebo za překročení dodací lhůty u spěšniny nebo zboží a třeba i nárok na náhradu za částečnou ztrátu nebo poškození.

§ 4. — Neučinil-li oprávněný u spěšniny nebo zboží výhradu podle § 2, anebo nebyly-li nalezené cestovní zavazadlo, spěšnina nebo zboží požadovány ve lhůtě 30 dnů uvedené v § 3, anebo bylo-li cestovní zavazadlo, spěšnina nebo zboží nalezeny teprve po době 3 let, uvedené v §§ 1 nebo 2, jedná železnice s nalezeným cestovním zavazadlem nebo s nalezenou spěšninou nebo zbožím podle svého uvážení.

Čl. 93. Obmezená odpovědnost při ztrátě váhy u spěšniny nebo zboží.

§ 1. — U spěšnin nebo zboží, které svou zvláštní povahou utrpí zpravidla za přepravy

ztrátu váhy, odpovídá železnice nehledíc k délce přepravy jen za část ztráty váhy, která přesahuje takto ustanovenou mez:

a) 2% váhy u tekutin nebo předmětů, podaných ve vlhkém stavu, jakož i u těchto druhů:

dřevo barvířské	plodiny čerstvé,
strouhané nebo	sušené,
mleté,	nebo pečené,
chmel,	rohy a paznehty,
kořeny,	ryby sušené,
kosti celé nebo mleté,	sůl,
kožišiny,	šlachy zvířecí,
kůra stromová,	šťětiny,
kůže surové,	tabák řezaný,
kůže zpracované	tabákové listy čerstvé,
(usně),	tmely čerstvé,
lékořice (sladké	tuky,
dřevo),	vlna ovčí,
mýdla a hutné oleje,	zelenina čerstvá,
odpadky kůže,	žíně;

b) 1% váhy u všech ostatních předmětů suchých, které rovněž podléhají ztrátě váhy za přepravy.

§ 2. — Obmezenou odpovědnost ustanovenou v § 1 nelze uplatnit, je-li dokázáno, že ztráta váhy nevznikla podle okolností z příčin, které ospravedlňují stanovenou mez.

§ 3. — Přepravuje-li se několik kusů spěšninovým lístkem nebo s nákladním listem, počítá železnice shora stanovenou mez u každého kusu zvlášť, je-li jeho váha při podeji buď odděleně označena v spěšninovém lístku nebo v nákladním listu nebo lze-li ji jinak zjistiti.

§ 4. — Při úplné ztrátě není dovoleno při výpočtu náhrady něco z váhy srážeti.

§ 5. — Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení čl. 90, § 2 d).

Čl. 94. Velikost náhrady při poškození.

§ 1. — Za poškození musí železnice kromě výjimky uvedené v čl. 96 zaplatiti znehodnocení. Další náhrada může býti žádána jen podle čl. 97, § 7 b), byl-li opověděn zájem na dodání, a podle čl. 98 při zlém úmyslu nebo hrubé nedbalosti železnice.

§ 2. — Náhrada však nemůže přesahovati:

a) byly-li cestovní zavazadlo, spěšnina nebo zboží poškozením znehodnoceny celé, částku, kterou by bylo platiti za úplnou ztrátu;

b) byla-li poškozením znehodnocena jen část, částku, kterou by bylo platiti za ztrátu znehodnocené části.

§ 3. — Čl. 91, § 5 platí obdobně.

Čl. 95. Velikost nároku nebo náhrady při zpožděném výdeji nebo při překročení dodací lhůty.

§ 1. — Za zpožděný výdej cestovního zavazadla (čl. 33, § 2) nebo za překročení dodací lhůty u spěšnin (čl. 41, § 3) může být požadováno:

a) jestliže oprávněný nedokáže, že vznikla z tohoto zpoždění nebo z tohoto překročení škoda, 1'30 Kč za kilogram skutečné hrubé váhy cestovního zavazadla nebo spěšnin, a to za každých započatých 24 hodin, počítajíc u cestovního zavazadla od žádosti za výdej, u spěšnin od uplynutí dodací lhůty, nejvýše však za 14 dní;

b) bude-li dokázáno, že vznikla z tohoto zpoždění nebo z tohoto překročení škoda, náhrada, která však nemůže přesahovati čtyřnásobek částky vypočtené podle odst. a).

§ 2. — Za překročení dodací lhůty u zboží (čl. 55) může být požadováno:

a) jestliže oprávněný nedokáže, že vznikla z tohoto překročení škoda:

¹/₁₀ dovozného za překročení až do 24 hodin;

²/₁₀ dovozného za překročení přes 24 hodin, nejvýše však 48 hodin;

³/₁₀ dovozného za překročení přes 48 hodin, nejvýše však 72 hodin;

⁴/₁₀ dovozného za překročení přes 72 hodin, nejvýše však 96 hodin;

⁵/₁₀ dovozného za překročení přes 96 hodin;

b) bude-li dokázáno, že vznikla z tohoto překročení škoda, náhrada až do částky dovozného.

§ 3. — Částky uvedené v §§ 1 a 2 nepřisloužejí při úplné ztrátě zavazadla, spěšnin nebo zásilk zboží (viz však § 4).

§ 4. — Částky uvedené v §§ 1 a 2 se poskytují při částečné ztrátě nebo při ztrátě jednotlivých kusů, vyznačených v průvodní listině, za zbylou část vedle náhrady podle čl. 91, při poškození vedle náhrady podle čl. 94.

§ 5. — Další nárok nebo náhrada mohou být uplatňovány jen podle čl. 97, byl-li opověděn zájem na dodání, a podle čl. 98 při zlém úmyslu nebo hrubé nedbalosti železnice.

§ 6. — Viz i čl. 96.

Čl. 96. Obmezení nároku při zvláštních tarifech u spěšnin nebo zboží.

§ 1. — Železnice může u spěšnin nebo u zboží, poskytuje-li zvláštní podmínky přepravní, které poskytují slevu proti dovoznému počítanému za celou přepravu podle všeobecných podmínek (pravidelných tarifů), obmezit nárok příslušející oprávněnému při úplné nebo částečné ztrátě, poškození nebo překročení dodací lhůty na určitou nejzazší částku. Žádá-li odesílatel, aby bylo užito takových zvláštních podmínek, musí to u spěšnin ohlásit při podeji a u zboží navrhnouti v nákladním listu.

§ 2. — Je-li taková nejzazší částka stanovena ve zvláštních podmínkách přepravních, užitých pouze na části přepravní cesty, platí ustanovení tohoto článku jen tehdy, povstala-li příčina odůvodňující nárok na této části přepravní cesty.

Čl. 97. Opověď zájmu na dodání.

§ 1. — U cestovního zavazadla, jakož i spěšnin — pokud tento řád anebo tarif neustanovuje jinak — může být opověděn zájem na dodání.

§ 2. — U zboží může být opověděn zájem na dodání zapsáním do nákladního listu.

§ 3. — Je-li nárok u spěšnin nebo zboží obmezen podle čl. 96 nejzazší částkou, není přípustné opovědět zájem na dodání nad tuto částku.

§ 4. — Poplatek za opovědění zájem na dodání vypočítá železnice za nedílné jednotky po 10 Kč a po 10 tarifních kilometrech; poplatek nesmí být větší než 0'10 h za jednotku. Vybývající částka při výpočtu poplatku se vzestupně zaokrouhlí na 10 h. Nejmenší poplatek za přepravu z odesílací stanice až do stanice určení ustanovuje tarif.

§ 5. Byl-li opověděn zájem na dodání, může být požadováno:

a) za zpožděný výdej cestovního zavazadla (čl. 33, § 2) nebo za překročení dodací lhůty u spěšnin (čl. 41, § 3):

1. jestliže oprávněný nedokáže, že vznikla z tohoto zpoždění nebo z tohoto překročení škoda, 2'60 Kč za kilogram skutečné hrubé váhy cestovního zavazadla nebo spěšnin, a to za každých započatých 24 hodin, počítajíc u cestovního zavazadla od žádosti za výdej, u spěšnin od uplynutí dodací lhůty, nejvýše

však za 14 dní, a to až do částky opověděného zájmu;

2. bude-li dokázáno, že vznikla z tohoto zpoždění nebo z tohoto překročení škoda, náhrada až do částky opověděného zájmu;

b) za překročení dodací lhůty u zboží (čl. 55):

1. jestliže oprávněný nedokáže, že vznikla z tohoto překročení škoda, dvojnásobek částek ustanovených v čl. 95, § 2 a), a to až do částky opověděného zájmu;

2. bude-li dokázáno, že vznikla z tohoto překročení škoda, náhrada až do částky opověděného zájmu.

§ 6. — Je-li částka opověděného zájmu menší než částky příslušející podle čl. 95, mohou býti požadovány tyto částky místo částek uvedených v předchozím § 5.

§ 7. — Při úplné nebo částečné ztrátě nebo při poškození cestovního zavazadla, spěšnin nebo zboží, u kterých byl opověděn zájem na dodání mohou býti požadovány:

a) náhrada podle čl. 91 anebo 94, u spěšnin a zboží třebas podle čl. 96, a mimo to

b) náhrada další dokázané škody až do částky opověděného zájmu.

§ 8. — Částky uvedené v §§ 5 a 6 nepřísluší při úplné ztrátě zavazadla, spěšnin nebo zásilky zboží (viz však § 9).

§ 9. — Je-li tu částečná ztráta nebo ztráta jednotlivých kusů vyznačených v průvodní listině a zároveň zpožděný výdej cestovního zavazadla nebo částečná ztráta nebo ztráta jednotlivých kusů vyznačených v průvodní listině a zároveň překročení dodací lhůty u spěšnin nebo zboží, poskytují se vedle náhrady podle čl. 91 (u spěšnin a zboží třebas podle čl. 96) další částky podle § 7 b) a za zbylou část podle §§ 5 nebo 6; tyto částky podle §§ 7 b) a 5 nebo 6 však nesmějí býti větší než částka opověděného zájmu.

§ 10. — Je-li tu poškození a zároveň zpožděný výdej cestovního zavazadla nebo poškození a zároveň překročení dodací lhůty u spěšnin nebo zboží, poskytují se vedle náhrady podle čl. 94 (u spěšnin a zboží třebas podle čl. 96) další částky podle §§ 7 b) a 5 nebo 6; tyto částky podle §§ 7 b) a 5 nebo 6 však nesmějí býti větší než částka opověděného zájmu.

§ 11. — Další náhrada může býti uplatňována jen podle čl. 98 při zlém úmyslu nebo hrubé nedbalosti železnice.

Čl. 98. Velikost náhrady při zlém úmyslu nebo hrubé nedbalosti železnice.

Kdykoli způsobila železnice úplnou nebo částečnou ztrátu, poškození nebo zpožděný výdej nebo překročení dodací lhůty zlým úmyslem nebo hrubou nedbalostí, je povinna dáti plné zadostiučinění až do dvojnásobných nejvyšších částek uvedených v čl. 91, 94, 95, 96 a 97.

Čl. 99. Zúrokování.

Oprávněný může žádati 6% úroky z částky přiznané podle této části, pokud je tato částka z jedné přepravní smlouvy větší než 90 Kč. Úroky se počítají ode dne reklamace (čl. 102) anebo, nebylo-li reklamace, ode dne podání žaloby (čl. 104).

Čl. 100. Vrácení částky přijaté neprávem.

Částka přijatá neprávem musí býti vrácena. Při podvodu má železnice mimo to nárok na zaplacení částky, rovnající se částce vyplacené neprávem, nehledíc ke stíhání podle trestních předpisů.

Čl. 101. Odpovědnost železnice za její zaměstnance.

§ 1. — Železnice odpovídá za své zaměstnance ve své službě a za jiné osoby, kterých užije ku provedení převzaté přepravy.

§ 2. — Provádějí-li železniční zaměstnanci na žádost zájemců úkony, které železnici nepřísluší, jsou pokládáni za zmocněnce toho, za něhož jsou činní.

ČÁST II.

Reklamace. Žaloby. Zánik a promlčení nároků z přepravní smlouvy.

Čl. 102. Reklamace.

§ 1. — Uplatňuje-li reklamant (§ 2) mimosoudně nároky z přepravní smlouvy (reklamace), je povinen tak učiniti písemně u železnice příslušné podle čl. 104; nároky je povinen odůvodnit.

§ 2. — Reklamaci může podati ten, kdo má podle čl. 103 právo žalovati železnici. Tarif může ustanoviti výjimky.

§ 3. — Reklamant je povinen předložiti doklady určené tarifem, a to buď v prvopise nebo v opise, na přání železnice řádně ověřeném. Předložil-li reklamant jen opisy, může železnice při vyřízení reklamace žádati, aby

jí předložil ještě prvopisy příslušných dokladů, aby v nich poznamenala, že reklamace byla projednána.

§ 4. — Reklamace se pokládá za platnou, neustanovuje-li tarif jinak, byla-li podána reklamantem (§ 2) u příslušné železnice (§ 1), a to okamžikem, kdy byly k ní předloženy doklady o oprávněnosti (§ 3).

Čl. 103. Osoby oprávněné k žalobě na železnici.

§ 1. — Domáhati se žalobou částek zaplacených podle přepravní smlouvy jest oprávněn:

a) u nároku z přepravy cestujících nebo cestovních zavazadel ten, kdo předloží jízdenku nebo zavazadlový lístek anebo, nemá-li těchto dokladů, prokáže jinak svou oprávněnost;

b) u nároku z přepravy spěšnin nebo zboží odesílatel anebo příjemce podle toho, kdo částku tu zaplatil.

§ 2. — Domáhati se žalobou nároku z dobírky jest oprávněn odesílatel.

§ 3. — Domáhati se žalobou ostatních nároků z přepravní smlouvy, než které jsou uvedeny v §§ 1 a 2, jest oprávněn:

a) u nároku z přepravy cestovních zavazadel ten, kdo předložil zavazadlový lístek anebo, nemá-li tohoto dokladu, prokáže jinak svou oprávněnost;

b) u nároku z přepravy spěšnin odesílatel, pokud má právo měniti přepravní smlouvu (čl. 40, § 8), anebo příjemce od okamžiku, kdy buď dostal spěšninový lístek nebo uplatnil nároky, které mu přísluší podle čl. 42, § 4;

c) u nároku z přepravy zboží odesílatel, pokud má právo měniti přepravní smlouvu (čl. 71, § 10), anebo příjemce od okamžiku, kdy buď dostal nákladní list nebo uplatnil nároky, které mu přísluší podle čl. 63, § 3.

§ 4. — Chce-li odesílatel uplatniti žalobou své nároky, uvedené v § 3 b) anebo c), musí předložiti u spěšnin přijímací list spěšninový, u zboží druhopis nákladního listu. Nemůže-li odesílatel předložiti přijímací list spěšninový nebo druhopis nákladního listu, může uplatniti svůj nárok jen tehdy, prokáže-li příjemcům souhlas anebo, že příjemce odmítl přijmouti spěšninový lístek nebo nákladní list.

Čl. 104. Železnice, na které lze podati žalobu.

§ 1. — Žalobou mohou býti uplatněny:

a) nárok na částku zaplacenou podle přepravní smlouvy, buď proti železnici, která příslušnou částku vybrala, nebo proti železnici, v jejíž prospěch byla částka vybrána;

b) nárok z dobírky, jen proti odesílací železnici;

c) ostatní nároky z přepravní smlouvy, buď proti železnici sjednavší přepravní smlouvu nebo proti železnici určení nebo proti té železnici, na jejíž trati se udála skutečnost opravňující k žalobě. Nepřevzala-li železnice určení cestovní zavazadlo, spěšninu nebo zboží, může býti nicméně žalována.

§ 2. — Mezi železnicemi jmenovanými v § 1 a) nebo c) má žalobce právo volby. Právo volby zaniká podáním žaloby.

§ 3. — Žalobou navzájem nebo námitkami může býti uplatněn nárok i proti jiné než v § 1 jmenované železnici, zakládá-li se žaloba železnice na téže přepravní smlouvě. (Viz však čl. 108.)

Čl. 105. Zjištění ztráty nebo poškození.

§ 1. — Objeví-li železnice částečnou ztrátu nebo poškození, nebo domnívá-li se toho, nebo tvrdí-li tak oprávněný, je železnice povinna hned, a to co možná v přítomnosti oprávněného, zjistiti zápisem, v jakém pořádku je cestovní zavazadlo, spěšnina nebo zboží, je-li třeba i jejich váhu a co možná též velikost škody, její příčinu a dobu, kdy škoda vznikla. Zda a jaký poplatek za to železnice počítá, určuje tarif. Na žádost oprávněného vydá mu železnice opis zápisu zdarma.

§ 2. — K zjišťování částečné ztráty nebo poškození přibere železnice alespoň jednoho svědka, cizího železnici; není-li takového svědka, je přibrati alespoň jednoho železničního zaměstnance. Je-li toho třeba nebo požádá-li o to oprávněný, přibere železnice i znalce. I oprávněný si může přibrati svého znalce na vlastní útraty.

§ 3. — Neuzná-li oprávněný zjištění zápisem (§ 1), může navrhnouti soudní zjišťování podle zákonných ustanovení.

§ 4. — Úplnou ztrátu zjistí železnice písemně; podá o ní zprávu oprávněnému a vydá mu zdarma na požádání opis zjištění.

§ 5. — K usnadnění železničního pátrání při ztrátě cestovního zavazadla je cestující povinen ztracené kusy co možná přesně popsat.

Čl. 106. Zánik nároků proti železnici z přepravní smlouvy.

§ 1. — Přijetím cestovního zavazadla a odběrem spěšniny nebo zboží zanikají všechny nároky proti železnici z přepravní smlouvy.

§ 2. — Nezaniknou však:

a) nároky na náhradu škody, dokáže-li oprávněný, že škoda byla způsobena zlým úmyslem anebo hrubou nedbalostí železnice;

b) nároky za zpožděný výdej cestovního zavazadla nebo za překročení dodací lhůty u spěšnin nebo zboží, byly-li uplatněny do 30 dnů, den přijetí neb odběru v to nepočítajíc (viz i čl. 107);

c) nároky na náhradu za částečnou ztrátu nebo poškození:

1. byly-li částečná ztráta nebo poškození zjištěny podle čl. 105 před přijetím nebo odběrem;

2. bylo-li zjištění, které mělo být provedeno podle čl. 105, opominuto toliko vinou železnice.

V případě podle čl. 89, § 6 nezaniknou též nároky ani z původní přepravní smlouvy, jestliže byly splněny podmínky shora uvedené;

d) nároky na náhradu za zevně neznatelné škody, které byly zjištěny teprve po přijetí nebo po odběru, podal-li oprávněný návrh na zjištění podle čl. 105 ihned po objevení škody, nejpozději ve 3 dnech po přijetí cestovního zavazadla nebo nejpozději v 7 dnech po odběru spěšniny nebo zboží, a dokáže-li, že škoda vznikla od přijetí ku přepravě do výdeje nebo dodání;

e) nároky na částky zaplacené podle přepravní smlouvy nebo nároky z dobírek.

§ 3. — Oprávněný může přijetím cestovního zavazadla nebo odběr spěšniny nebo zboží, a to u spěšniny nebo zboží i tehdy, jestliže přijal spěšninový lístek anebo nákladní list, odpírat tak dlouho, dokud železnice nevyhoví jeho návrhu na zjištění tvrzených škod. Výhrady učiněné při přijetí nebo při odběru nemají účinku, nejsou-li železnici uznány písemně.

§ 4. — Odpovědnost za úplnou ztrátu cestovního zavazadla zaniká, nebylo-li žádáno o výdej ve stanici určené do 6 měsíců po příjezdu vlaku uvedeného v čl. 33, § 2; ustanovení čl. 92, § 1, druhá věta, není tím dotčeno.

Čl. 107. Promlčení nároků z přepravní smlouvy.

§ 1. — Nároky z přepravní smlouvy se promlčují v jednom roce, nebyla-li příslušná

částka již určena uznáním, smírem nebo rozsudkem. Promlčení však nastane ve 3 letech, jde-li o nároky:

- a) za škody způsobené zlým úmyslem;
- b) z důvodu podvodu podle čl. 100;
- c) odesilatele na vyplacení dobírky vybrané železnici od příjemce;
- d) na vyplacení výtěžku z prodeje.

§ 2. — Promlčení se počíná:

a) při nárocích na náhradu za částečnou ztrátu, poškození, jakož i při nárocích za zpožděný výdej anebo za překročení dodací lhůty uplynutím dne výdeje cestovního zavazadla nebo uplynutím dne dodání spěšniny nebo zboží;

b) při nárocích na náhradu za úplnou ztrátu

1. cestovního zavazadla uplynutím dne, kdy mělo být vydáno,

2. spěšniny nebo zboží uplynutím 30. dne po uplynutí dodací lhůty;

c) při nárocích na doplacení nebo vrácení jízdného, přepravného, přírážky nebo výdajů, nebo při nárocích na jejich opravu, bylo-li užito tarifu nesprávně, nebo bylo-li užito nesprávného tarifu (čítajíc v to i opominutí čl. 54, § 6), anebo stala-li se chyba při jejich výpočtu, uplynutím dne, kdy bylo placeno, nebo — nebylo-li placeno — u cestujících a cestovních zavazadel uplynutím dne, kdy mělo být placeno, u spěšnin a zboží uplynutím dne, kdy byly přijaty ku přepravě. Při nárocích týkajících se částek, zaplacených podle výplatního účtu, uplynutím dne zúčtování s odesílatelem. Při nárocích železnice na zaplacení částek, které železnice oprávněnému vrátila, poněvadž je zaplatil příjemce, ač je měl platit odesílatel, anebo odesílatel, ač je měl platit příjemce, uplynutím dne vrácení těchto částek;

d) při nárocích na doplacení rozdílu dovozného nebo přírážky, neužil-li příjemce zboží k účelu, ke kterému ho mělo být podle nákladního listu užito, nebo nebylo-li se zbožím naloženo podle prohlášení v nákladním listu (čl. 51, § 6), uplynutím dne, který ustanovuje tarif;

e) při nárocích z dobírek uplynutím 14. dne po uplynutí dodací lhůty;

f) při nárocích na vyplacení výtěžku z prodeje uplynutím dne prodeje;

g) při nárocích na zaplacení celních pohledávek požadovaných celním úřadem uplynutím dne, kdy celní úřad uplatnil své nároky;

h) při ostatních nárocích z přepravy cestu-

jících uplynutím dne, kdy uplynula doba platnosti jízdenky.

§ 3. — Promlčení se staví platnou reklamací písemnou (čl. 102, § 4). Promlčení pokračuje dnem, kdy železnice písemně zamítla reklamaci a vrátila doklady, které k ní byly připojeny, pokud železnice není oprávněna si je ponechat. Důkaz o přijetí reklamace neb odpovědi a o vrácení dokladů přísluší tomu, kdo se toho dovolává. Opětovná reklamace téhož nároku nestaví promlčení.

§ 4. — O přetržení promlčení a s výhradou předchozích ustanovení též o stavení promlčení platí všeobecné předpisy zákonné.

Čl. 108. Nepřípustnost uplatňování zaniklé nebo promlčené nároky.

Nároky zaniklé (čl. 38, § 11 a čl. 106) nebo promlčené nemohou býti uplatňovány ani žalobou navzájem ani námitkami.

DÍL VI.

Závěrečná ustanovení.

Čl. 109. Vzájemný poměr železnic.

§ 1. — Každá železnice je povinna zaplatiti zúčastněným železnicím podíl, který jim připadá z částek, které podle ustanovení to-

hoto řádu nebo tarifu vybrala nebo měla vybrati.

§ 2. — Odevzdání zboží jednou železnicí železnici další opravňuje první železnici, aby připsala hned druhé železnici na vrub částky, které vážnou na zboží podle nákladního listu v době odevzdání, s výhradou konečného vyúčtování podle § 1.

§ 3. — Poskytla-li některá ze zúčastněných železnic náhradu z přepravní smlouvy, přísluší jí postih proti železnici, která škodu způsobila. Nelze-li tuto železnici zjistiti, nesou zúčastněné železnice škodu společně podle poměru délky tratí, kterými se zúčastnily přepravy, neprokáže-li některá, že škoda nenastala na její trati.

§ 4. — Vrátila-li některá železnice podle ustanovení tohoto řádu nebo tarifu oprávněnému částky za jinou železnici, má postih proti této železnici.

§ 5. — Byla-li dána náhrada podle čl. 25, § 6, čl. 26, § 5 nebo čl. 27, § 7, nemá postih místa.

§ 6. — Železnicím je zůstaven vzájemný postih při přepravě po pomocné cestě podle čl. 28, §§ 4, 6 nebo 7 anebo čl. 73, § 1.

§ 7. — Železnice jsou oprávněny dohodnouti se o vzájemném postihu i jinak, a to buď všeobecně napřed, anebo zvlášť v jednotlivém případě.

Příloha A.

(k čl. 46, § 1 A)

Ustanovení

o předmětech připuštěných ku přepravě podmínečně.

(¹) Sem patří:

I. Látky, které mohou vybuchnouti:

- I a) výbušné látky (trhaviny a střeliviny);
- I b) munice;
- I c) zapalovací a ohňostrojná tělesa;
- I d) stlačené a zkapalněné plyny;
- I e) látky vyvíjející ve styku s vodou zápalné nebo hoření podporující plyny.

II. Samozápalné látky.

III. Zápalné látky:

- III a) hořlavé kapaliny;
- III b) pevné látky hořlavé.

IV. Jedovaté látky.

V. Žíravé látky.

VI. Látky odpor vzbuzující a látky zapáchající.

(²) Pro shora vyjmenované předměty platí prozatím podmínky přílohy A k dříve platnému železničnímu přepravnímu řádu č. 144/1928 Sb. z. a n. Pokud se v ní poukazuje na ustanovení železničního přepravního řádu, jest použití příslušných ustanovení nového ž. p. ř.

Číslo účetní položky
a nákladního listu

Cesta

Přeúčtovat v

Jen pro železniční nálepky a záznamy.

Dodací číslo

Nákladní list

Pro přepravní smlouvu platí ž. p. ř. a tarify.

Kolek

Ložná váha
nebo plocha

Vlastnická značka

Řada a číslo

vozu**)

Zájem na dodání
(slovy) v Kč

Znamení
nebo příjemcova adresa

Počet

Obal

O b s a h

Hrubá váha
v celých kg

Výkaz zálohy nebo dobírky

Platební záznam

Příjemce zaplatí

Kč

h

Záloha (slovy)

Předepsané nebo dovolené zápisy

Dobírka (slovy)

Odesilatel zaplatil	
Kč	h

Účetní
váha

	Tarifn
	třída

Sazba
za 100 kg

Dovozné až do

km

Provisé

Zájem

Pojištěno na Kč

V..... dne 19.....

Podpis a adresa odesilateľova

Razítko odesílací stanice

Vážní razítko

Razítko stanice určení

*) Silné orámovanou časť nákladného listu vyplní odesilateľ, nevyplnené škrtne. **) Zapiše odesilateľ jen, nakládač-li zboží.

Číslo účetní položky
a nákladního listu

Došla pro Vás tato zásilka:
Odeberte ji ve služebních hodinách
ve lhůtě tarifem ustanovené.

Dodací číslo

Návěští a odběrný list

Ložná váha
nebo plocha

Vlastnická
značka

Řada a číslo
vozu

Razítko stanice
určení

Zájem na dodání
(slovy) v Kč

Stanice
určení

Místo
určení

Příjemcova adresa

Znamení nebo příjemcova adresa	Počet	Obal	Obsah	Hrubá váha v celých kg
-----------------------------------	-------	------	-------	---------------------------

Předepsané nebo dovolené zápisy

Platební
záznam

Záloha (slovy)

Dobírka (slovy)

Příjemce zaplatí

Kč h

Odesílatel zaplatil

Kč h

Účetní
váha

Tarifní
třída

Sazba
za 100 kg

Dovozné až do

km

Provise

Zájem

Pojištěno na Kč

V dne 19.....

Podpis a adresa odesílatele

Razítko odesílací stanice

Potvrzení příjemce

V dne 19.....

Podpis

Číslo účetní položky
a nákladního listu

Cesta

Přeúčtovati v

Dodací číslo

Účetní list

Ložná váha
nebo plochaVlastnická
značka

Řada a číslo

vozu

Stanice
určeníMísto
určení

Příjemcova adresa

Razítko stanice
určeníZájem na dodání
(slovy) v KčZnamení
nebo příjemcova adresa

Počet

Obal

O b s a h

Hrubá váha
v celých kg

Statistické číslo zboží a tarifní třídy

Platební
záznam

Příjemce zaplatí

Kč

h

Záloha (slovy)

Dobírka (slovy)

Předepsané nebo dovolené zápisy

Odesílatel zaplatil

Kč

h

Účetní
váhaTarifní
třídaSazba
za 100 kg

Dovozné až do

km

Provise

Zájem

Pojištěno na Kč

V dne 19

Podpis a adresa odesílatele

Razítko odesílací stanice

Vážní razítko

Statistické razítko
odesílací stanice

Číslo účetní položky
a nákladního listu

/

Druhopis nákladního listu

Pro přepravní smlouvu platí ž. p. ř. a tarify

Ložná váha
nebo plocha

Vlastnická
značka

Rada a číslo
vozu

Zájem na dodání
(slovy) v Kč

Stanice
určení

Místo
určení

Příjemcová adresa

Znamení nebo příjemcová adresa	Počet	Obal	O b s a h	Hrubá váha v celých kg

Výkaz zálohy nebo dobírky

Předepsané nebo dovolené zápisy

Pojištěno na Kč

V dne 19.....

Podpis a adresa odesílatele

Platební
záznam

Záloha (slovy)

Dobírka (slovy)

Odesílatel zaplatil

Kč

h

Dovozné až do

km

Provise

Zájem

Účetní
váha

Tarifní
třída

Sazba
za 100 kg.

Příjemce zaplatí

Kč

h

Razítko odesílací stanice

Vážní razítko